

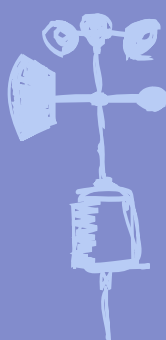
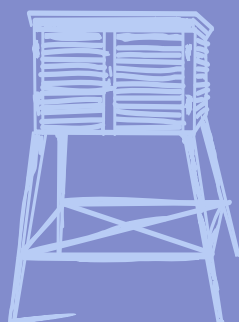
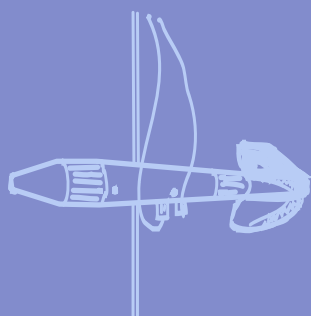
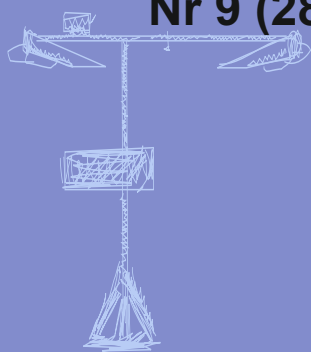
Nr 9 (289)

ISSN 1730-6124

BIULETYN

PAŃSTWOWEJ SŁUŻBY
HYDROLOGICZNO-
METEOROLOGICZNEJ

WRZESIEŃ 2025

INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY

Redakcja biuletynu:

Wojciech Pawelec
Agnieszka Pietrzykowska
Sławomir Wereski – redaktor naczelny

Pomiary i obserwacje, których wyniki zamieszczono w Biuletynie wykonywane są przez Państwową Służbę Hydrologiczno-Meteorologiczną IMGW-PIB.

Dane w Biuletynie (meteorologiczne i hydrologiczne) pochodzą z operacyjnej bazy danych i ich wartości mogą ulec zmianie po weryfikacji.

- Warszawa** Siedziba IMGW-PIB
- Gdynia** Siedziba biura terenowego
- CBPM** Centralne Biuro Prognoz Meteorologicznych
- CBPL-MBN** Centralne Biuro Prognoz Lotniczych - Meteorologiczne Biuro Nadzoru
- BMPM** Biuro Meteorologicznych Prognoz Morskich
- BPM** Biuro Prognoz Meteorologicznych
- CBHO** Centralne Biuro Hydrologii Operacyjnej
- BPH** Biuro Prognoz Hydrologicznych
- WPICH** Wydział Prognoz i Opracowań Hydrologicznych
- CMPIB** Centrum Modelowania Powodziowego i Suszy
- Lotniskowa Stacja Meteorologiczna
- Stacja Hydrologiczno-Meteorologiczna
- Stacja Meteorologiczna
- Wysokogórskie Obserwatorium Meteorologiczne
- Stacja Badań Śniegu i Lawin
- Automatyczna Stacja Synoptyczna
- Stacja Badawcza Parowania
- Stacja Aerologiczna

SPIS TREŚCI

1.	Ogólna ocena sytuacji hydrologiczno-meteorologicznej we wrześniu 2025.....	5
2.	Warunki meteorologiczne.....	6
3.	Warunki hydrologiczne	17
4.	Odptyw rzeczny	26
5.	Jeziora.....	29
6.	Parowanie z powierzchni wody	34

TABELE

2.1.	Charakterystyki meteorologiczne we wrześniu 2025	14
3.1.	Najwyższe dobowe sumy opadu w województwach (30 mm i wyższe)	17
3.2.	Najwyższe dobowe przyrosty stanu wody (60 cm i wyższe, 6 UTC)	19
3.3.	Stacje hydrologiczne, na których stan wody we wrześniu 2025 był niższy od dotychczas obserwowanych wartości (do roku 2024).....	21
4.1.	Odptyw we wrześniu 2025 w stosunku do wartości charakterystycznych z wielolecia 1951-2020, w wybranych profilach wodowskazowych.....	27
5.1.	Morfometria i zlewnie jezior	29
5.2.	Stan i temperatura wody jezior we wrześniu 2025	31
5.3.	Przezroczystość wody jezior [m]	32
6.1.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody (basen 20 m ²) – wrzesień 2025	34
6.2.	Przybliżone wartości współczynnika [R] dla obiektów wodnych o różnej głębokości i powierzchni do 5 km ²	35
6.3.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody - ewaporometr GGI - 3000 - wrzesień 2025	35
6.4.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania (rzeczywistego) z powierzchni jezior - wrzesień 2025	36

RYSUNKI

2.1.	Mapa synoptyczna (5 IX 2025, godz. 12 UTC).....	6
2.2.	Mapa synoptyczna (16 IX 2025, godz. 12 UTC).....	7
2.3.	Mapa synoptyczna (20 IX 2025, godz. 12 UTC).....	8
2.4.	Mapa synoptyczna (25 IX 2025, godz. 12 UTC).....	9
2.5.	Średnia miesięczna temperatura powietrza we wrześniu 2025.....	12
2.6.	Odchylenie średniej miesięcznej temperatury powietrza we wrześniu 2025, w stosunku do średniej 1991-2020.....	12
2.7.	Miesięczna suma opadu atmosferycznego we wrześniu 2025.....	13
2.8.	Anomalia miesięcznej sumy opadu atmosferycznego we wrześniu 2025, jako procent normy wieloletniej 1991-2020	13
2.9.	Średnie dobowe i ekstremalne temperatury powietrza oraz dobowe sumy opadu atmosferycznego we wrześniu 2025.....	15
3.1.	Wysokość opadów średnich [mm] i przebieg stanu wody [cm] dla wybranych	

	zlewni w Polsce we wrześniu 2025	23
3.2.	Hydrogramy stanu wody na Wiśle, Narwi i Bugu we wrześniu 2025	24
3.3.	Hydrogramy stanu wody na Odrze, Nysie Kłodzkiej i Warcie we wrześniu 2025	25
4.1.	Krzywe sumowe odpływu Wisły w Tczewie i Odry w Gozdowicach	26
5.1.	Lokalizacja jezior bazowych i bilansowych sieci limnologicznej	29
5.2.	Natlenienie i temperatura wody jezior bilansowych	33
6.1.	Lokalizacja stacji ewaporometrycznych	34

1. Ogólna ocena sytuacji hydrologiczno-meteorologicznej we wrześniu 2025*

Średnia obszarowa temperatura powietrza w Polsce we wrześniu 2025 wynosiła 15,5°C i była wyższa od wieloletniej normy dla tego miesiąca o 1,7°C. Według kwantylowej klasyfikacji warunków termicznych, biorąc pod uwagę średnią miesięczną temperaturę dla Polski, miesiąc ten sklasyfikowano jako „bardzo ciepły”. Tegoroczny wrzesień pod względem termicznym był w całej Polsce powyżej normy, a w centrum i na wschodzie kraju - znacznie powyżej normy (odchylenie od normy przekroczyło tam 2,0°C). Najwyższe odchylenie: 3,1°C zanotowano w Białymstoku, przy średniej miesięcznej temperaturze: 15,7°C, a najniższe: 0,6°C - w Jeleniej Górze, przy średniej miesięcznej temperaturze: 13,2°C. W Jeleniej Górze 20 IX odnotowano najwyższą w Polsce maksymalną temperaturę w miesiącu: 33,1°C. Najniższa temperatura minimalna poza obszarami górskimi: -1,2°C wystąpiła 25 IX i 27 IX w Kozienicach, a w górach 30 IX na Kasprowym Wierchu: -4,2°C. Pod względem opadów wrzesień na obszarze Polski był bardzo zróżnicowany. Przeważnie był wilgotny (111-125% normy opadowej) lub bardzo wilgotny (126-150%), a w wielu miejscach, m.in.: w Świnoujściu (162%), Szczecinie (187%), Mikołajkach (238%), Płocku (169%), Kaliszu (235%), Krakowie (185%) czy Wieluniu (157%) był nawet skrajnie wilgotny. Opady poniżej normy odnotowano na obszarze województwa pomorskiego, większej części zachodniopomorskiego, wschodniej części podlaskiego, centralnym Mazowszu i na większości obszaru woj. lubelskiego. W woj. podkarpackim opady na ogół mieściły się w normie opadowej. Skrajnie suchy, czyli poniżej 50% normy, był wrzesień w Warszawie (41,7%) i w Koszalinie (42,2%). Najwyższą dobową sumę opadów na stacjach synoptycznych: 69,0 mm odnotowano 10 IX w Świnoujściu, z kolei najwyższy opad miesięczny: 127,3 mm wystąpił w Mikołajkach, a w górach na Hali Gąsienicowej: 156,0 mm. Najniższy opad miesięczny zanotowano w Warszawie: 21,0 mm.

Na rzekach w tym miesiącu obserwowano przeważnie stabilizację stanu wody. Pomimo dużej liczby wysokich opadów oraz znacznej wysokości wzrostów, które wystąpiły w I połowie września stan wody w dorzeczu Wisły w tym miesiącu na ogół układał się w strefie wody niskiej, tylko na górnej Wiśle i jej prawostronnych górskich dopływach - na granicy wody niskiej i średniej. Na rzekach dorzecza Odry notowano również stabilizację: na odcinkach wyżynnych rzek - przeważnie na granicy wody niskiej i średniej, a na nizinnych - głównie w strefie wody niskiej. Nie zanotowano przekroczeń stanu alarmowego, wystąpiły tylko pojedyncze przekroczenia stanu ostrzegawczego. Na stacjach hydrologicznych obserwowano dużą liczbę wartości stanu wody niższych od dotychczas (do 2024 r.) obserwowanych (w dorzeczu Wisły wystąpiły one na 21, a w dorzeczu Odry na 7 stacjach).

Wartości odpływu rzek w dorzeczu Wisły i Odry były wyraźnie niższe od normy.

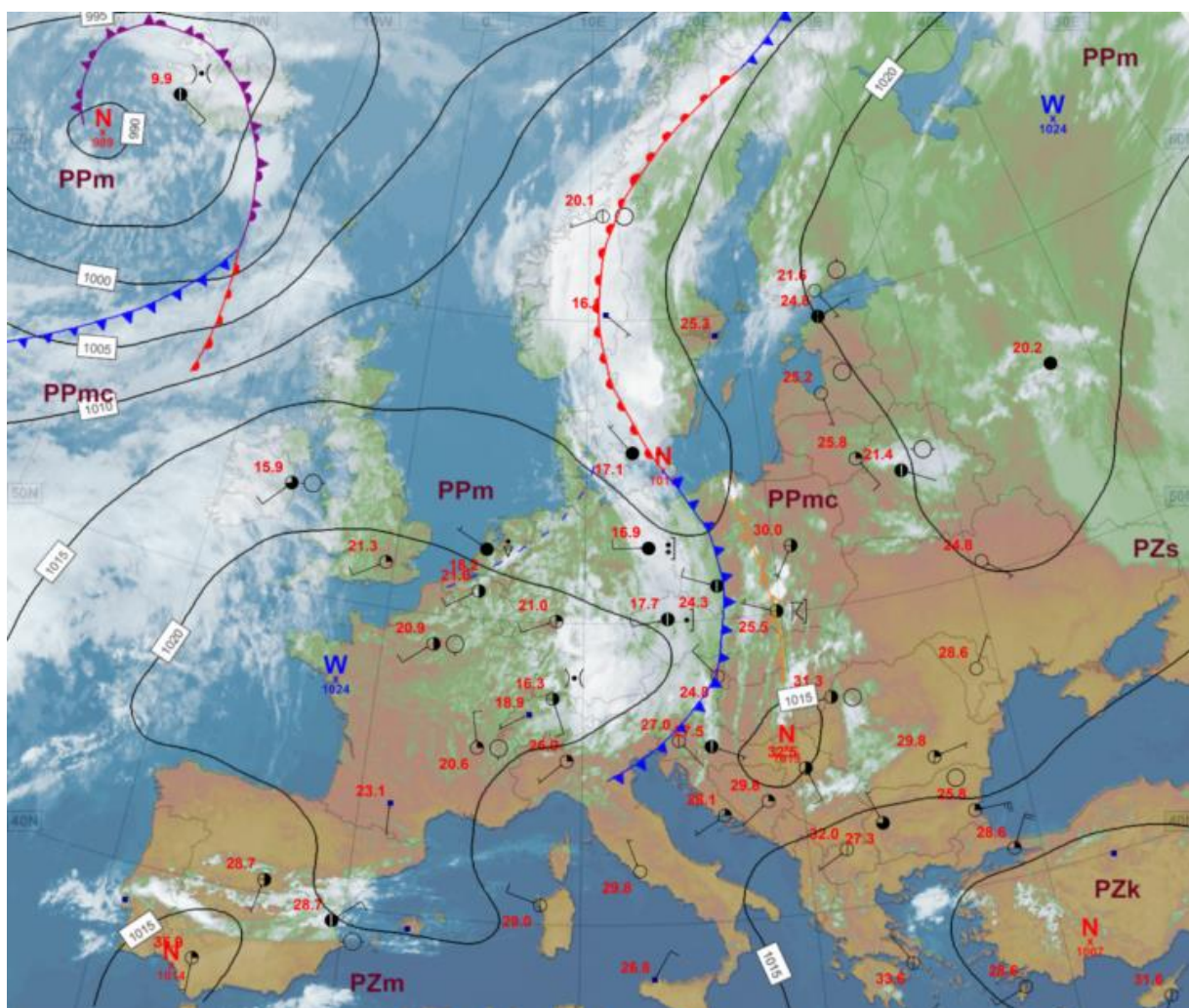
Odnotowano spadek średniego, dla wszystkich kontrolowanych jezior, poziomu wody (o 1,5 cm), a temperatura średnia dla jezior obniżyła się od sierpnia o 2,0°C i wyniosła 18,6°C. Średnia dla wszystkich jezior przezroczystość wody mierzona widzialnością krążka Secchiego wyniosła 3,0 m i była niższa niż w sierpniu o 0,1 m. W wodach kontrolowanych jezior głębokich obserwowano rozpoczęcie procesu zaniku letniej stratyfikacji termicznej. Średnia, dla wszystkich głębokich jezior, zawartość tlenu rozpuszczonego w całym pionie pomiarowym w ciągu miesiąca obniżyła się o 0,4 mgO₂/dm³ i wyniosła 2,3 mgO₂/dm³.

Sumy miesięczne parowania z basenów 20 m² na wszystkich stacjach ewaporometrycznych przekraczały średnie z wielolecia, a w ewaporometrach GGI-3000 osiągnęły wartości zbliżone do średnich wieloletnich.

* Podane wartości pochodzą ze stacji synoptycznych. Wszystkie odniesienia dotyczą normy wieloletniej z lat 1991-2020.

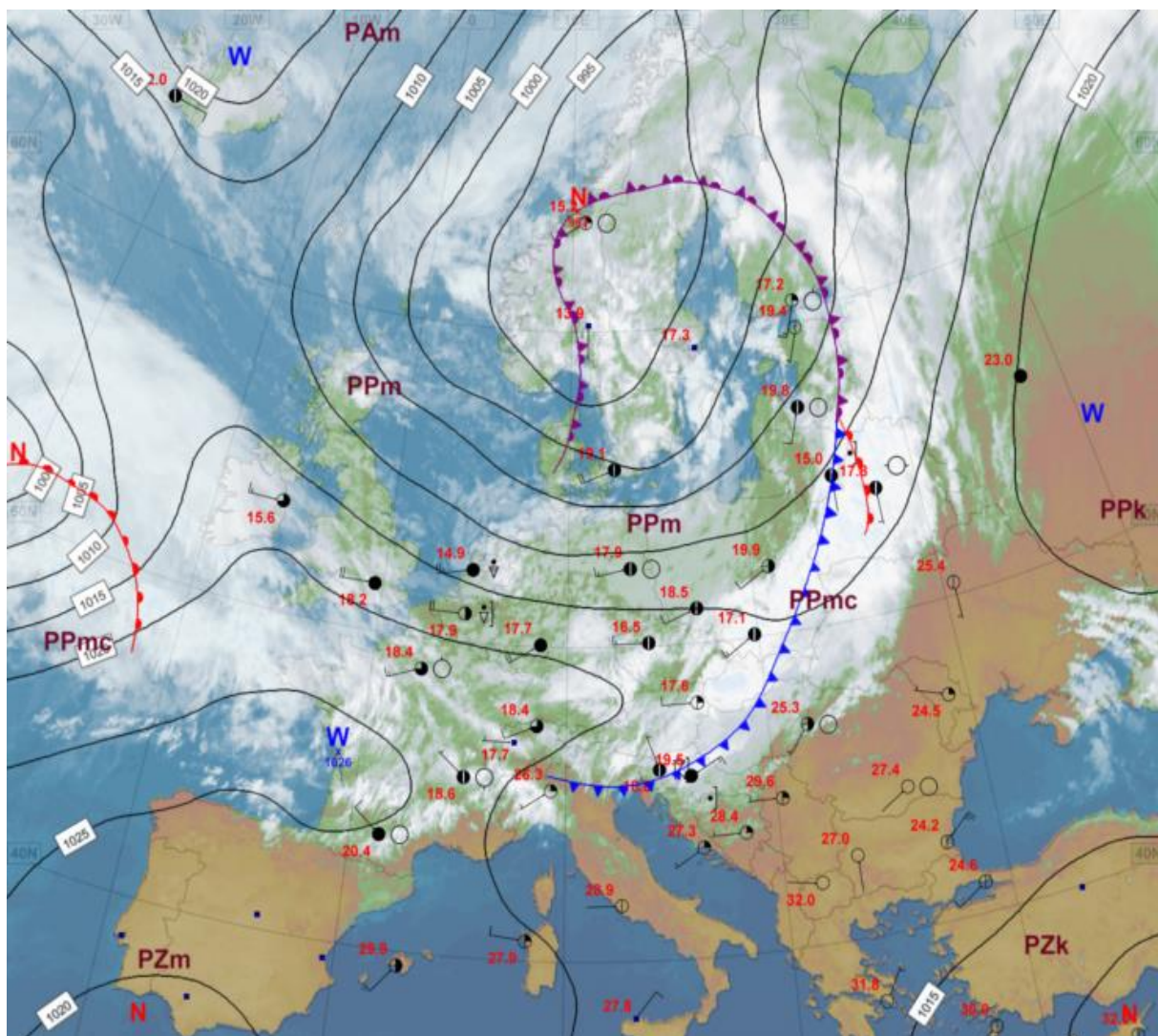
2. Warunki meteorologiczne

W dniach od 1 IX do 10 IX Polska znajdowała się przeważnie w słabo wyrażonych obszarach początkowo obniżonego, a pod koniec okresu podwyższonego ciśnienia. Z zachodu na wschód przemieszczały się pofalowane fronty atmosferyczne. Masy powietrza były ciepłe jak na tę porę roku, dominowało powietrze polarne morskie ciepłe, okresami także zwrotnikowe. Zachmurzenie było przeważnie małe i umiarkowane, podczas przechodzenia frontów wzrastające do dużego. W nocy tworzyły się lokalnie gęste mgły. Ze względu na okresowe napływy powietrza zwrotnikowego początek września był miejscami upalny. Najwyższą temperaturę maksymalną: 31,7°C odnotowano 5 IX na stacji w Kozienicach. W związku z obecnością frontów atmosferycznych w środowisku słabego gradientu ciśnienia w analizowanym okresie występowały wysokie kumulacje opadów deszczu, a także burze z gradem. Największe dobowe sumy opadów odnotowano 6 IX: 64 mm w Zaruziu (woj. podlaskie), 10 IX: 84 mm w Gryfinie (woj. zachodniopomorskie) oraz 88 mm na Małej Kopie (woj. dolnośląskie). Najsilniejszy poryw wiatru poza obszarami górskimi wystąpił 5 IX w Kozienicach: 18 m/s. W górach najsilniejszy poryw wiatru wystąpił 10 IX na Kasprowym Wierchu: 32 m/s.

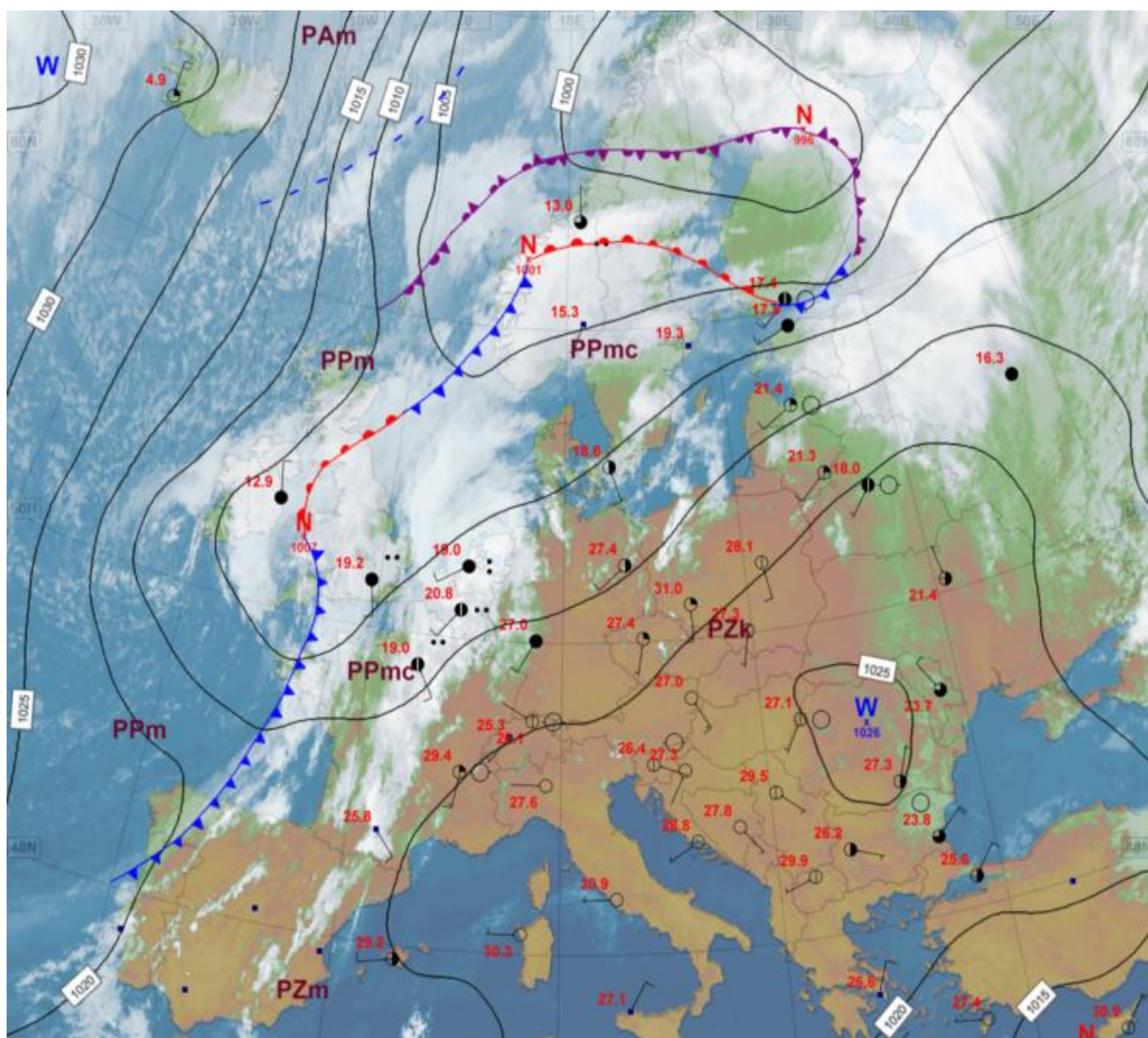
Rys. 2.1. Mapa synoptyczna (5 IX 2025, godz. 12 UTC)

W okresie od 11 IX do 16 IX Polska znajdowała się przeważnie w strefie oddziaływania rozległej zatoki niżu znad Skandynawii. Ponownie przemieszczały się z zachodu na wschód fronty atmosferyczne, które niosły za sobą opady deszczu, a także burze. Okres był chłodniejszy od poprzedniego; napływało powietrze polarne morskie na przemian z polarnym morskim ciepłym. Zachmurzenie było przeważnie duże z okresowymi rozpozgodzeniami. Nie zanotowano temperatury powietrza przekraczającej 30°C. Początkowo w nocy miejscami tworzyły się gęste mgły. Ze względu na bardziej dynamiczny przepływ powietrza w troposferze, w porównaniu z okresem poprzednim, sumy opadów były znacząco niższe. Najwyższą sumę opadu: 55 mm odnotowano 14 IX w Roztokach Górnych (woj. podkarpackie). Z kolei porywy wiatru były wyraźnie wyższe niż poprzednio. Najsilniejsze porywy poza obszarami górskimi odnotowano 15 IX w Bielsku-Białej: 20 m/s oraz 16 IX w Łebie: 19 m/s. W górach najsilniejszy poryw wystąpił 16 IX na Śnieżce: 33 m/s.

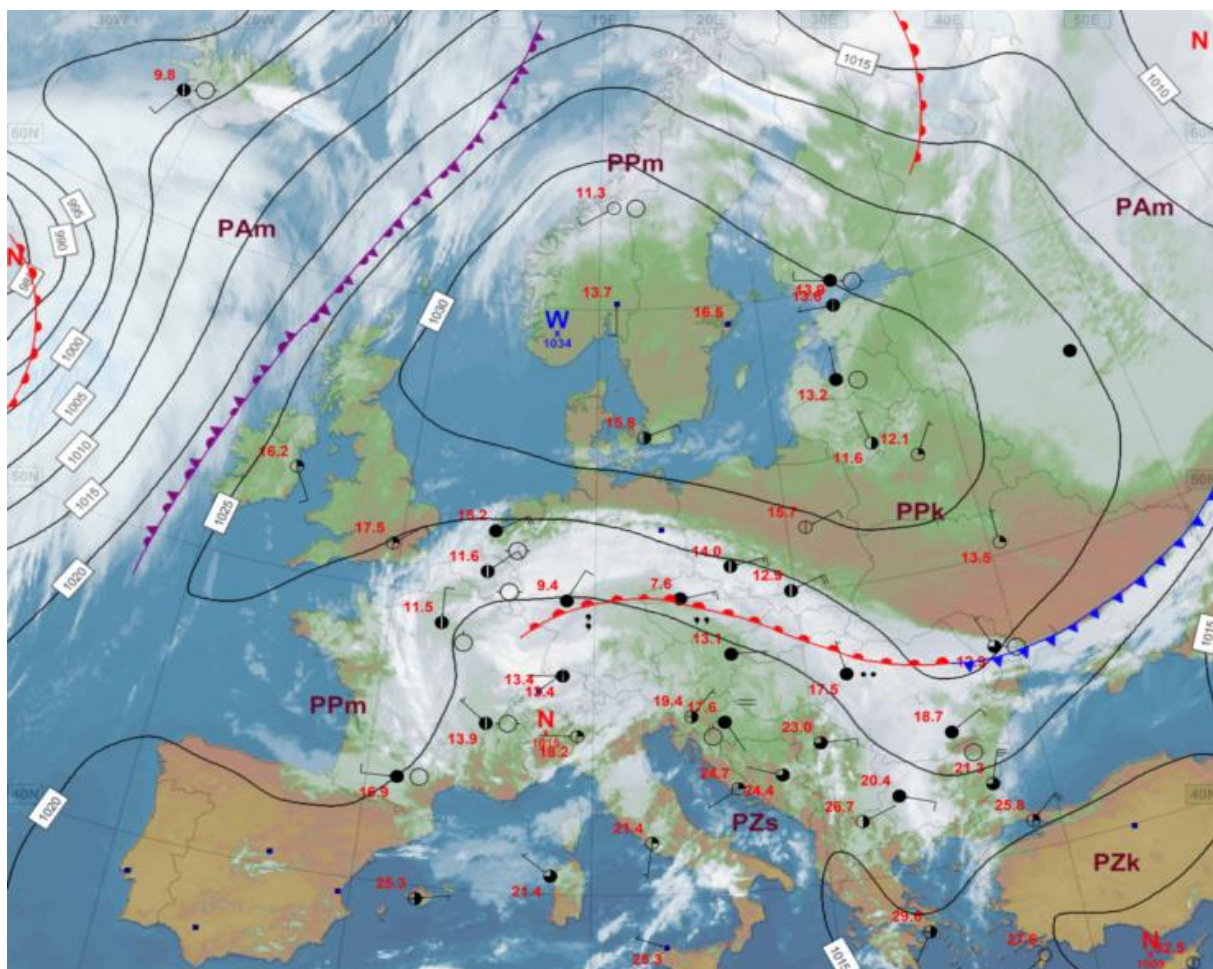
Rys. 2.2. Mapa synoptyczna (16 IX 2025, godz. 12 UTC)

W okresie od 17 IX do 21 IX Polska znajdowała się przeważnie pod wpływem wyżów znad południa i południowego wschodu Europy. Jedynie na północy kraju okresami zaznaczał się wpływ słabo wyrażonych frontów atmosferycznych. Początkowo zalegające powietrze polarne morskie pod koniec okresu zostało zastąpione przez gorące powietrze pochodzenia zwrotnikowego. Zachmurzenie było na ogół umiarkowane i duże, a 20 IX i 21 IX w całym kraju było pogodnie i często nawet upalnie. 20 IX w Jeleniej Górze odnotowano temperaturę maksymalną: 33,1°C, a 21 IX w Warszawie: 30,8°C. 19 IX w wielu miejscach w Polsce wystąpiły w nocy gęste mgły. W związku z niewielką aktywnością frontów atmosferycznych i dominacją układów wysokiego ciśnienia nad Polską w analizowanym okresie nie odnotowano na żadnej stacji dobowej sumy opadów przekraczającej 20 mm. Najsilniejsze porywy wiatru poza obszarami górskimi: 18 m/s wystąpiły 21 IX w Bielsku-Białej oraz 17 IX w Ustce. W górach najsilniejszy poryw zanotowano 17 IX na Śnieżce: 30 m/s oraz 21 IX na Kasprowym Wierchu: 31 m/s.

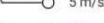
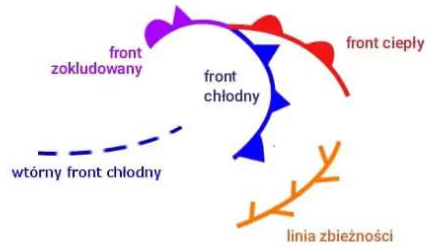
Rys. 2.3. Mapa synoptyczna (20 IX 2025, godz. 12 UTC)

W okresie 22 IX – 30 IX przeważająca część obszaru Polski znajdowała się pod wpływem rozległego wyżu znad północnej i północno-wschodniej Europy. Jedynie początkowo z zachodu na wschód przemieszczał się chłodny front atmosferyczny. W kolejnych dniach fronty atmosferyczne obecne były przeważnie na południu kraju. Gorące powietrze zwrotnikowe obserwowano jedynie pierwszego dnia na południowym wschodzie, później Polska znalazła się na ogół w wyrażnie chłodniejszej masie powietrza polarne morskiego i kontynentalnego. Początkowo obserwowano zachmurzenie na ogół małe i umiarkowane, jedynie na południu - duże. Pod koniec okresu już w całej Polsce było przeważnie pochmurnie. W nocy okresami występowały mgły. Najwyższa temperatura maksymalna w tym okresie: 28,6°C wystąpiła 22 IX w Tarnowie i w Nowym Sączu. W kolejnych dniach było coraz chłodniej. Pojawiły się pierwsze przygruntowe przymrozki. Z analizowanego okresu pochodzi także najniższa wrześniowa temperatura minimalna mierzona na wysokości 2 m – 25 IX i 27 IX w Kozienicach zanotowano: -1,2°C, a w górach, na Kasprowym Wierchu 30 IX nawet: -4,2°C. Najwyższa dobową sumą opadów wystąpiła 29 IX w Leszczowatym (woj. podkarpackie) – 27 mm. Najsilniejsze porywy wiatru poza górami zanotowano 25 IX w Katowicach oraz 26 IX w Poznaniu: 16 m/s. W górach najsilniejszy poryw wystąpił 25 IX na Śnieżce: 29 m/s.

Rys. 2.4. Mapa synoptyczna (25 IX 2025, godz. 12 UTC)

Legenda do map synoptycznych:

Zjawiska meteorologiczne	
	mgła, mgła mroząca
	marznący deszcz, mżawka
	grad
	burza, błyskawica
	zawieje lub zamieć
	deszcz ciągły
	mżawka
	śnieg
	opady przelotne deszczu lub śniegu
	satelitarny obraz stref zachmurzenia
Zachmurzenie i prędkość wiatru	
	niebo bezchmurne
	1/8
	2/8
	3/8
	4/8
	5/8
	6/8
	7/8
	zachmurzenie całkowite
	niebo niewidoczne
	stacja automatyczna
	cisza
	wiatr zmienny
	1 m/s
	2,5 m/s
	5 m/s
	7,5 m/s
	10 m/s
	22,5 m/s
	25 m/s
	27 m/s
	prędkość wiatru, kierunek wiatru, wielkość zachmurzenia
Masy powietrza	
PP	powietrze polarne
PA	powietrze arktyczne
PZ	powietrze zwrotnikowe
m	- morskie
k	- kontynentalne
C	- ciepłe
S	- stare
	front zimny, front ciepły, front zokludowany, wtórny front zimny, linia zbieżności
Układy ciśnienia	
W	Wyż
N	Niż
	izobara co 5 hPa

Podsumowanie*

Średnia obszarowa temperatura powietrza w Polsce we wrześniu 2025 wynosiła 15,5°C i była wyższa od wieloletniej normy dla tego miesiąca o 1,7°C. Według kwantylowej klasyfikacji warunków termicznych, biorąc pod uwagę średnią miesięczną temperaturę dla Polski, miesiąc ten sklasyfikowano jako „bardzo ciepły”. Tegoroczny wrzesień pod względem termicznym był w całej Polsce powyżej normy, a w centrum i na wschodzie kraju - znacznie powyżej normy (odchylenie od normy przekroczyło tam 2,0°C). Najwyższe odchylenie: 3,1°C zanotowano w Białymstoku, przy średniej miesięcznej temperaturze: 15,7°C, a najniższe: 0,6°C - w Jeleniej Górze, przy średniej miesięcznej temperaturze: 13,2°C. W Jeleniej Górze 20 IX odnotowano najwyższą w Polsce maksymalną temperaturę w miesiącu: 33,1°C. Najniższa temperatura minimalna poza obszarami górskimi: -1,2°C wystąpiła 25 IX i 27 IX w Koźlenicach, a w górach 30 IX na Kasprowym Wierchu: -4,2°C.

W Warszawie odnotowano najwyższą w całej Polsce średnią miesięczną temperaturę: 16,5°C, która o 2,5°C przekraczała normę. Najwyższą temperaturę: 30,8°C zanotowano 21 IX, a najniższą: 4,3°C - w dniu 25 IX. W latach 1951-2025 najwyższą temperaturę we wrześniu: 34,5°C zanotowano 1 IX 2015, a najniższą: -1,6°C odnotowano 28 IX 1977.

Pod względem opadów wrzesień na obszarze Polski był bardzo zróżnicowany. Przeważnie był wilgotny (111-125% normy opadowej) lub bardzo wilgotny (126-150%), a w wielu miejscach, m.in.: w Świnoujściu (162%), Szczecinie (187%), Mikołajkach (238%), Płocku (169%), Kaliszu (235%), Krakowie (185%) czy Wieluniu (157%) był nawet skrajnie wilgotny. Opady poniżej normy odnotowano na obszarze województwa pomorskiego, większej części zachodniopomorskiego, wschodniej części podlaskiego, centralnym Mazowszu i na większości obszaru woj. lubelskiego. W woj. podkarpackim opady na ogół mieściły się w normie opadowej. Skrajnie suchy, czyli poniżej 50% normy, był wrzesień w Warszawie (41,7%) i w Koszalinie (42,2%). Najwyższą dobową sumę opadów na stacjach synoptycznych: 69,0 mm odnotowano 10 IX w Świnoujściu, z kolei najwyższy opad miesięczny: 127,3 mm wystąpił w Mikołajkach, a w górach na Hali Gąsienicowej: 156,0 mm. Najniższy opad miesięczny zanotowano w Warszawie: 21,0 mm.

W Warszawie we wrześniu suma opadów wyniosła 21,0 mm, co stanowi 41,7% normy wieloletniej. Najwyższą dobową sumę opadów: 6,8 mm zanotowano 10 IX. W latach 1951-2025 najwyższą dobową sumę opadów w Warszawie: 48,8 mm zanotowano 3 IX 1995.

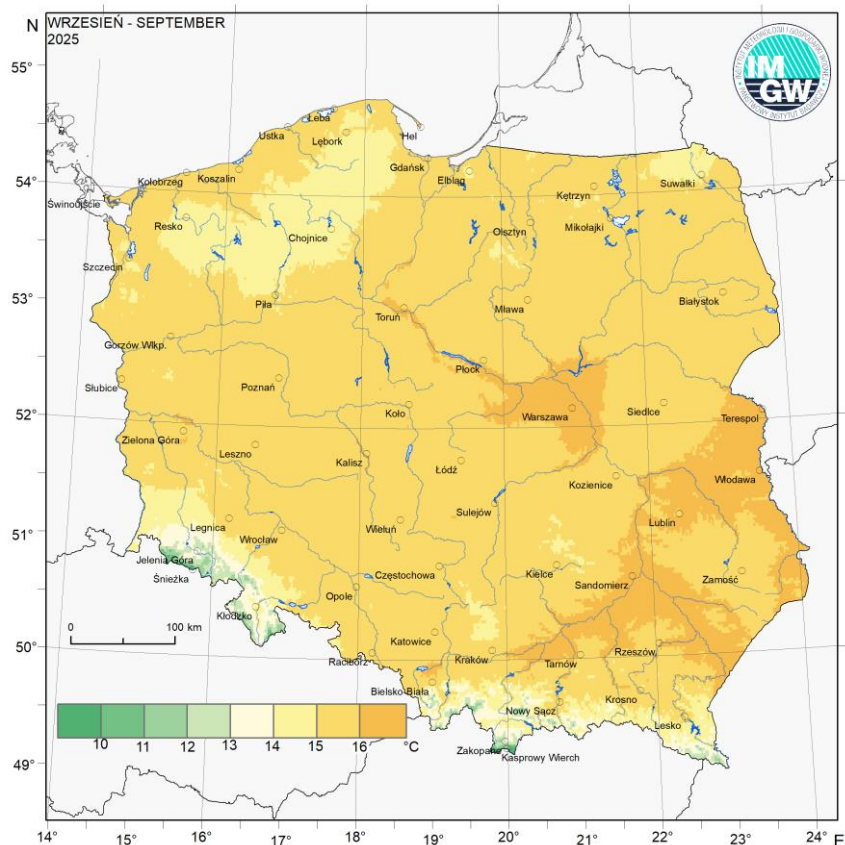
* Podane wartości pochodzą ze stacji synoptycznych. Wszystkie odniesienia dotyczą normy wieloletniej z lat 1991-2020.

Wartości ekstremalne dla września w latach**1951-2025**

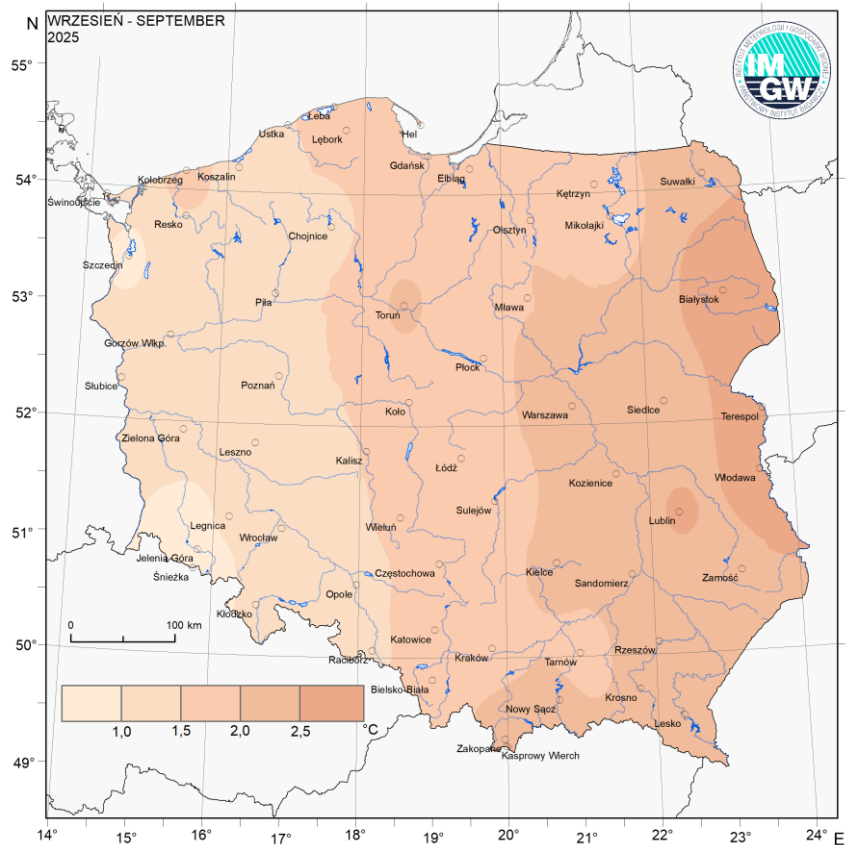
Najniższa temperatura	-6,0°C	w Zamościu	28 IX 1977,
	-8,2°C	na Kasprowym Wierchu	28 IX 1972,
Najwyższa temperatura	36,8°C	w Tarnowie	1 IX 2015,
Najwyższa suma opadów	149,4 mm	w Bielsku-Białej	14 IX 2024.

Wartości ekstremalne dla września w dziesięcioleciu**2016-2025**

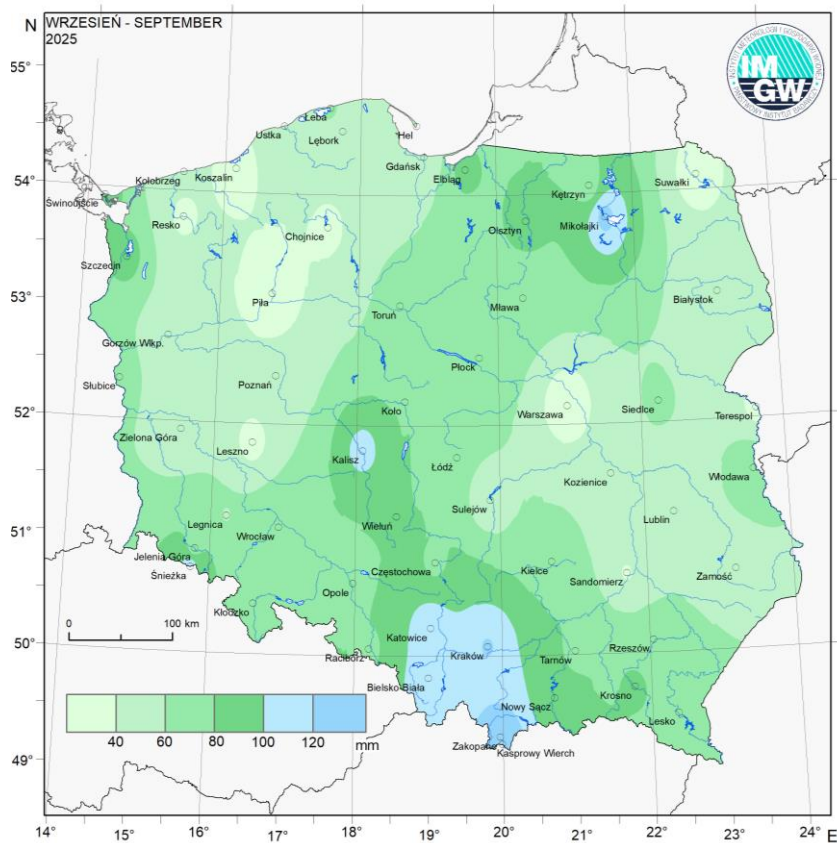
Najniższa temperatura	-3,2°C	w Jeleniej Górze	26 IX 2018,
	-6,6°C	na Kasprowym Wierchu	30 IX 2018,
Najwyższa temperatura	33,5°C	w Legnicy	1 IX 2019, 3 IX 2024,
Najwyższa suma opadów	33,5°C	w Toruniu	1 IX 2019,
	149,4 mm	w Bielsku-Białej	14 IX 2024.

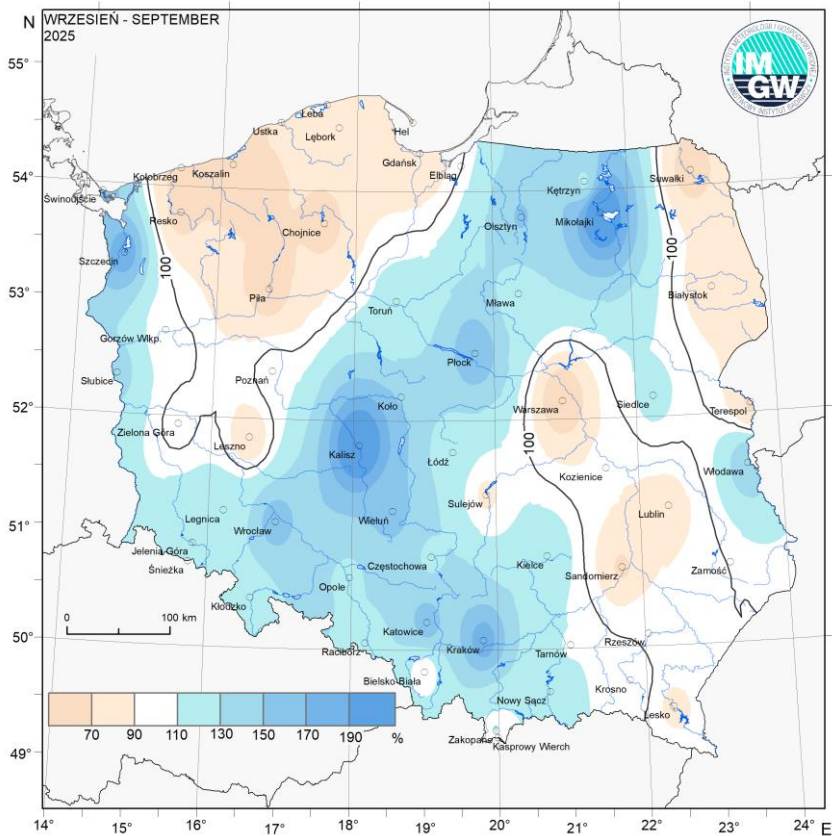
Rys. 2.5. Średnia miesięczna temperatura powietrza we wrześniu 2025

Rys. 2.6. Odchylenie średniej miesięcznej temperatury powietrza we wrześniu 2025, w stosunku do średniej wieloletniej 1991-2020

Rys. 2.7. Miesięczna suma opadu atmosferycznego we wrześniu 2025

Rys. 2.8. Anomalia miesięcznej sumy opadu atmosferycznego we wrześniu 2025, jako procent normy wieloletniej 1991-2020

Tab. 2.1. Charakterystyki meteorologiczne we wrześniu 2025

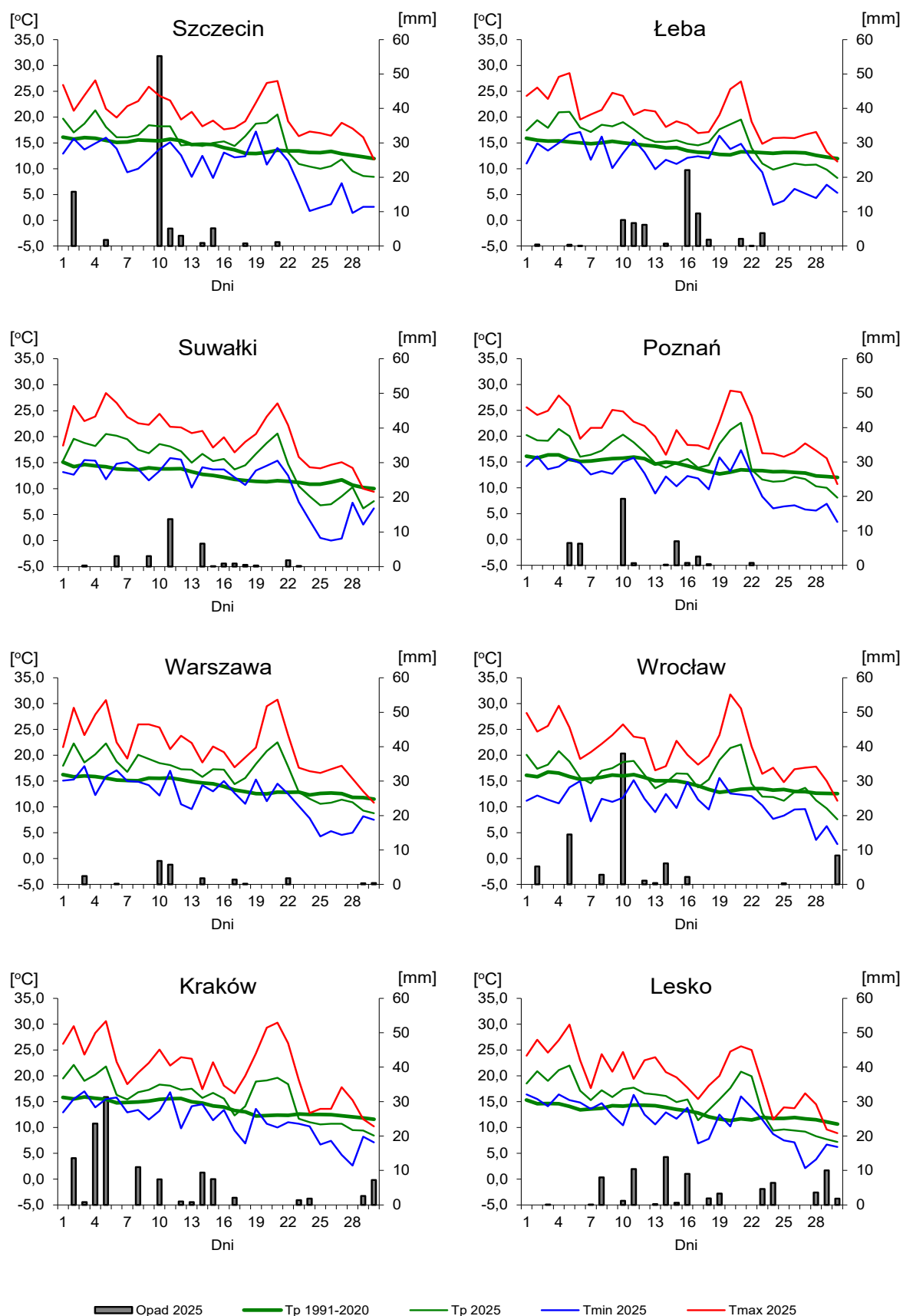
L.p.	Stacja	Temperatura powietrza						Temperatura gruntu na głęb. 5 cm		Opady atmosferyczne			Wilgotność względna		Uśonecznienie
		T średnia	Odchylenie $T_{sr.}$ od normy*	T_{max}	T_{min}	T_{min} przy gruncie	Liczba dni z $T_{max} > 25^{\circ}C$	T średnia	T_{min}	Suma	% normy*	Liczba dni z opadem	Średnia	Minimalna	Suma
		[°C]	[°C]	[°C]	[°C]	[°C]		[°C]	[°C]	[mm]			%	%	[godz.]
1	Białystok	15,7	3,1	30,3	-0,3	-2,3	9	16,8	1,9	42,3	76	8	78	38	202,1
2	Chojnice	14,6	1,4	27,6	2,7	1,6	5	16,2	9,2	35,4	64	8	79	40	185,7
3	Jelenia Góra	13,2	0,6	33,1	-0,4	0,2	4	16,2	10,1	72,6	112	15	82	20	160,4
4	Katowice	15,5	1,8	28,9	3,0	0,1	7	16,9	8,6	113,2	162	14	81	36	155,4
5	Kielce	15,4	2,2	30,4	1,8	0,3	7	15,7	4,7	70,7	128	16	78	32	169,2
6	Koszalin	15,4	1,4	27,8	2,8	-0,1	6	.	.	31,5	42	11	77	37	183,3
7	Kraków	15,7	1,8	30,6	2,6	1,8	8	17,7	10,1	121,5	185	15	81	32	155,3
8	Lublin	16,0	2,6	31,3	3,4	1,4	9	17,7	8,1	52,0	83	13	79	34	171,0
9	Łódź	15,5	1,8	29,9	0,7	-1,5	7	16,8	7,3	63,6	119	15	77	31	178,4
10	Mława	15,4	2,0	29,0	3,4	2,4	5	17,0	7,1	67,8	123	11	79	41	179,4
11	Olsztyn	15,2	2,0	28,5	1,9	-1,1	5	17,0	5,2	88,7	152	17	83	45	.
12	Opole	15,7	1,2	29,3	2,6	1,1	7	18,2	8,6	71,3	126	15	76	29	155,6
13	Poznań	15,8	1,5	28,8	3,4	-0,3	6	.	.	44,1	107	10	74	30	203,0
14	Rzeszów	16,0	2,1	31,3	2,5	0,0	7	.	.	65,2	99	16	82	38	.
15	Suwałki	14,9	2,4	28,4	0,0	-2,2	4	16,8	6,5	31,3	60	12	81	44	152,3
16	Szczecin	15,1	0,8	27,1	1,4	0,1	5	16,6	5,7	89,0	187	9	76	32	194,4
17	Terespol	16,4	3,0	30,6	-0,3	-2,4	10	17,5	6,7	35,7	68	13	76	34	181,6
18	Toruń	16,0	2,1	30,0	3,1	-0,6	8	17,2	8,1	64,8	116	9	77	38	196,1
19	Warszawa	16,5	2,5	30,8	4,3	1,4	8	16,5	5,0	21,0	42	10	73	27	198,8
20	Wrocław	15,7	1,2	31,8	2,8	-0,8	7	16,6	8,7	79,0	163	10	75	31	171,6
21	Zakopane	12,9	2,0	26,4	3,0	1,3	2	14,5	4,4	125,8	113	20	83	26	116,6
22	Zielona Góra	15,4	1,0	29,2	5,0	4,3	4	17,2	9,3	45,0	93	11	74	34	188,8

Oznaczenie

kreska (-) - zjawisko nie wystąpiło;

kropka (.) - brak danych;

* wartości odniesiono do norm z okresu 1991-2020;

Rys. 2.9. Średnie dobowe i ekstremalne temperatury powietrza oraz dobowe sumy opadu atmosferycznego we wrześniu 2025

Informacja o liczbie zarejestrowanych wyładowań atmosferycznych na obszarze Polski przez system wykrywania wyładowań PERUN

We wrześniu 2025 system wykrywania i lokalizacji wyładowań atmosferycznych PERUN zarejestrował na obszarze Polski 981 443 wyładowania, w tym:

- 924 695 wyładowań chmurowych,
- 5 788 wyładowań doziemnych dodatnich,
- 50 960 wyładowań doziemnych ujemnych.

3. Warunki hydrologiczne

Ostatniego dnia sierpnia – poprzedniego miesiąca (31 VIII) stan wody górnej Wisły do ujścia Raby znajdował się na pograniczu wody średniej i niskiej. Na pozostałej długości Wisły oraz na Narwi, Bugu oraz Warcie notowano stan wody niskiej. Odra powyżej ujścia Baryczy układała się przeważnie na granicy strefy wody średniej i niskiej, a poniżej ujścia Baryczy, niemal do końca odcinka granicznego (z Niemcami) znajdowała się w strefie wody niskiej, a poniżej aż do ujścia do Bałtyku - w strefie wody średniej.

W rozdziale „Warunki meteorologiczne” tego biuletynu wrzesień na obszarze Polski pod względem opadów oceniono jako bardzo zróżnicowany. Na przeważającym obszarze kraju był to miesiąc wilgotny (a lokalnie też bardzo i skrajnie wilgotny). Z mapy anomalii opadu atmosferycznego (rys. 2.8) wynika, że wysokie wrześniowe opady objęły województwa: warmińsko-mazurskie, zachodnią część podlaskiego, wschodnią część kujawsko-pomorskiego, zachodnią część mazowieckiego i wschodnią wielkopolskiego oraz łódzkie, opolskie, śląskie, małopolskie, dolnośląskie oraz zachodnie części województw zachodniopomorskiego i lubuskiego. Opady poniżej normy odnotowano na obszarze województwa pomorskiego, większej części zachodniopomorskiego, wschodniej części podlaskiego, centralnym Mazowszu i na większości obszaru woj. lubelskiego. W woj. podkarpackim opady mieściły się na ogół w normie opadowej.

W tab. 2.1 przedstawiono charakterystyki meteorologiczne (m.in. opadowe) dla wybranych miast położonych w różnych rejonach Polski. Na 22 miasta wymienione w tej tabeli w 12 wrzesień pod względem opadowym był wilgotny (w 5 miastach skrajnie wilgotny (Szczecin 187% normy opadowej, Kraków 185%, Wrocław 163%, Katowice 162%, Olsztyn 152%), w 2 był bardzo wilgotny (Kielce 128%, Opole 126%) i w 5 był wilgotny (Mława 123%, Łódź 119%, Toruń 116%, Zakopane 113%, Jelenia Góra 112%). Opady w normie wystąpiły w 3 miastach (Poznań 107%, Rzeszów 99%, Zielona Góra 93%). W sześciu miastach (umieszczonych w tab. 2.1) wrzesień był suchy, bardzo suchy lub ekstremalnie suchy (suchy: Lublin 83%, Białystok 76%; bardzo suchy: Terespol 68%, Chojnice 64%, Suwałki 60%; ekstremalnie suchy: Koszalin 42% i Warszawa 42%). Największą liczbę dni z opadem (dla miast z tab. 2.1) odnotowano w Zakopanem: 20, a na nizinach w Olsztynie 17, a najmniej w Białymstoku i Chojnicach: po 8. W powyższym wyliczeniu w nawiasach podano wartości opadu w % normy opadowej.

W tabeli 3.1 umieszczono najwyższe w województwach dobowe sumy opadu (30 mm i wyższe), jakie wystąpiły w poszczególnych dniach września.

Tab. 3.1. Najwyższe dobowe sumy opadu w województwach (30 mm i wyższe)

Data	Opad maks. [mm]	Lokalizacja	Województwo i % stacji z opadem powyżej 20 mm	Zlewnia
2 IX	45	Pilsko	śląskie, 41%	Soła
	34	Leskowiec	małopolskie, 14%	Skawa
	32	Mielęcin	zachodniopomorskie, 6%	Płonia
	31	Różki-Dębie	pomorskie, 2%	Brda
	30	Nowa Pasłęka	warmińsko-mazurskie, 9%	Zalew Wiślany
5 IX	36	Radziszów	małopolskie, 15%	Skawinka d. Wisły
	32	Kaszuny	warmińsko-mazurskie, 3%	Pasłęka
	30	Bartków	świętokrzyskie, 10%	Nida
6 IX	64	Zaruzie	podlaskie, 6%	Ruż d. Narwi

Data	Opad maks. [mm]	Lokalizacja	Województwo i % stacji z opadem powyżej 20 mm	Zlewnia
6 IX	51	Mikołajki	warmińsko-mazurskie, 28%	Jez. Mikołajskie
	42	Ostrów Wielkopolski	wielkopolskie, 7%	Ołobok d. Prosny
	35	Myszyniec	mazowieckie, 4%	Rozoga d. Narwi
8 IX	61	Muszyna	małopolskie, 13%	Poprad
	37	Dobieszów	opolskie, 8%	Troja/Psina/Odra
	33	Pewel Mała	śląskie, 7%	Koszarawa d. Soły
10 IX	88	Mała Kopa	dolnośląskie, 75%	Łomnica
	84	Gryfino	zachodniopomorskie, 27%	Odra
	60	Maszewo	lubuskie, 52%	Odra
	41	Dolina Pięciu Stawów	małopolskie, 2%	Dunajec
	31	Smolice	wielkopolskie, 21%	Rdęca/Orla/Barycz
11 IX	41	Sanok-Trepcza	podkarpackie, 21%	San
	36	Tarnogród	lubelskie, 21%	Tanew d. Sanu
	30	Kunkowa	małopolskie, 1%	Wisłoka
13 IX	50	Płock	mazowieckie, 4%	Wisła
	40	Kończyce Małe	śląskie, 12%	Piotrówka/Olza/Odra
	34	Stary Gierałtów	dolnośląskie, 9%	Biała Łądecka d. Nysy Kł.
	32	Lidzbark	warmińsko-mazurskie, 18%	Wel d. Drwęcy
	31	Bełchatów	łódzkie, 14%	Widawka d. Warty
14 IX	55	Roztoki Górne	podkarpackie, 35%	San
	51	Banie Mazurskie	warmińsko-mazurskie, 37%	Gołdapa d. Pregoty
	46	Pszczyna	śląskie, 62%	Pszczynka d. Wisły
	45	Dolina Pięciu Stawów	małopolskie, 8%	Dunajec
	43	Wielgolas	mazowieckie, 29%	Świder
	43	Zbiczno	kujawsko-pomorskie, 10%	Drwęca
	33	Ptaki	podlaskie, 15%	Pisa
15 IX	30	Rycerka Górna	śląskie, 4%	Soła
16 IX	33	Smółdzino	pomorskie, 4%	Łupawa rz. przymorza

Gdyby w tab. 3.1 umieszczono najwyższe dobowe sumy opadu w województwach nie jak przyjęto 30 mm i wyższe, ale 20 mm i wyższe - liczba opadów w tabeli musiałaby zwiększyć się (dwukrotnie) o 37 do 74, przy czym dla 22 z nich (z przedziału 20-30 mm) % stacji z opadem powyżej 20 mm wyniosłoby nie więcej niż 5(%), w przeważającej liczbie (1-2%). Byłyby to zatem w większości opady lokalne, wywołujące co najwyżej krótkotrwałe wyższe wzrosty stanu wody. W tej sytuacji, w celu poprawy przejrzystości prezentowanych danych w tab. 3.1, jako najniższy próg publikowanych opadów dobowych przyjęto wartość 30 mm. W uzupełnieniu tab. 3.1 poniżej w tab. 3.1a wymieniono opady z grupy wyższe lub równe 20 mm, a niższe od 30 mm, dla których % stacji w województwie z opadem wyższym od 20 mm przekraczał 5(%)

Tab. 3.1a. Najwyższe dobowe sumy opadu w województwach (z przedziału 20-30 mm), dla których % stacji w województwie z opadem wyższym od 20 mm przekraczał 5(%)

Data	Opad maks. [mm]	Lokalizacja	Województwo i % stacji z opadem powyżej 20 mm	Zlewnia
5 IX	27	Korfantów II	opolskie, 13%	Nysa Kłodzka
	27	Międzygórze	dolnośląskie, 11%	Nysa Kłodzka
6 IX	26	Toruń	kujawsko-pomorskie, 7%	Wisła
10 IX	25	Żnin	kujawsko-pomorskie, 28%	Noteć
	23	Czartoryja	łódzkie, 17%	Warta
11 IX	27	Nowosady	podlaskie, 18%	Narew

Data	Opad maks. [mm]	Lokalizacja	Województwo i % stacji z opadem powyżej 20 mm	Zlewnia
13 IX	23	Dziewiętlice	opolskie, 8%	Nysa Kłodzka
14 IX	29	Sieradz-Dzigorzew	łódzkie, 11%	Warta
	27	Trzebiszyn	opolskie, 13%	Stobrawa d. Odry
	26	Tomaszów Lubelski	lubelskie, 13%	Sołokija d. Bugu

Wysokie opady, jakie umieszczono w tab. 3.1 i 3.1a wystąpiły w dniach 1-16 IX, a więc praktycznie rzecz biorąc w I połowie miesiąca. Taki rozkład opadów widoczny jest również na mapach opadu zamieszczonych w Biuletynach Tygodniowych z września 2025. W okresie po 16 IX odnotowano jedynie 3 maksymalne wartości opadu w województwach przekraczające 20 mm na dobę: Najwyższy z nich 27 mm/dobę zanotowano 29 IX w woj. podkarpackim w miejscowości Leszczowate, w zlewni Sanu (4% stacji z opadem powyżej 20 mm/dobę w województwie), również 29 IX na Kasprowym Wierchu wystąpił opad 20 mm na dobę (1% stacji w małopolskim > 20 mm), a 30 IX na stacji Borzęcin w zlewni Uszwicy, w woj. małopolskim wystąpił opad w wysokości 21 mm (1% stacji w woj. małopolskim z opadem wyższym od 20 mm/dobę).

Najwyższe dobowe przyrosty stanu wody (60 cm i wyższe, o 6 UTC) zamieszczono w tab. 3.2.

Tab. 3.2. Najwyższe dobowe przyrosty stanu wody (60 cm i wyższe, o 6 UTC)

Data	Województwo	Rzeka	Stacja hydrologiczna	Przyrost stanu [cm]
1 IX	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	67
6 IX	małopolskie	Wisła	Grabie	93
	lubelskie	Bystrzyca	Sobianowice	85
7 IX	warmińsko-mazurskie	Guber	Prosna	82
8 IX	warmińsko-mazurskie	Sajna	Bykowo	88
		Bauda	Nowe Sadłuki	79
11 IX	dolnośląskie	Miedzianka	Turoszów	90
		Piława	Dzierżoniów	71
			Mościsko	89
		Nysa Łużycka	Porajów	74
			Sieniawka	73
		Kamienna	Piechowice	62
			Jelenia Góra	62
12 IX	dolnośląskie	Ślęza	Borów	69
13 IX	świętokrzyskie	Bobrza	Słowik	70
	lubuskie	Nysa Łużycka	Gubin	67
14 IX	warmińsko-mazurskie	Sajna	Bykowo	101
	śląskie	Piotrówka	Zebrzydowice	70
15 IX	śląskie	Odra	Racibórz-Miedonia	137
	warmińsko-mazurskie	Wąska	Pastęk	125
	małopolskie	Wisła	Czernichów-Prom	98
			Grabie	113
			Sierosławice	94
	lubelskie	Bystrzyca	Sobianowice	81
	podlaskie	Biała	Zawady	66
	warmińsko-mazurskie	Sajna	Bykowo	64
16 IX	warmińsko-mazurskie	Węgorapa	Mieduniszki	62
	dolnośląskie	Odra	Ścinawa	107
	świętokrzyskie	Bobrza	Słowik	61

Data	Województwo	Rzeka	Stacja hydrologiczna	Przyrost stanu [cm]
17 IX	dolnośląskie	Odra	Głogów	72
19 IX	warmińsko-mazurskie	Lęga	Kucze	60
29 IX	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	60

W Biuletynach PSHM zamieszczane są najwyższe dobowe przyrosty stanu wody z godz. 6 UTC (tab. 3.2). Wysokie, intensywne, ale krótkotrwałe opady wywołują najczęściej krótkotrwałe wzrosty stanu wody w rzekach, po których następują szybkie spadki. We wrześniu kilkakrotnie maksymalne dobowe wzrosty stanu wody przekroczyły 100 cm, w sytuacji gdy wzrosty stanu wody z godz. 6 UTC były znacząco niższe. W tab. 3.2a zamieszczono przyrosty stanu wody – 100 cm i wyższe.

Tab. 3.2a. Maksymalne dobowe przyrosty stanu wody (100 cm i wyższe)

Data	Województwo	Rzeka	Stacja hydrologiczna	Przyrost stanu [cm]	
				6 UTC	max. dobowy
6 IX	małopolskie	Wiśła	Grabie	93	119
11 IX	dolnośląskie	Nysa Łużycka	Sieniawka	73	110
		Piława	Dzierżoniów	71	104
			Mościsko	89	104
12 IX	łódzkie	Ner	Kazimierz	39	106
14 IX	warmińsko-mazurskie	Sajna	Bykowo	101	103
15 IX	śląskie	Odra	Racibórz-Miedonia	137	164
	podlaskie	Biała	Zawady	66	133
	małopolskie	Wiśła	Czernichów-Prom	98	123
			Grabie	113	113
16 IX	dolnośląskie	Odra	Ścinawa	107	107

Wysokie wzrosty stanu wody, podobnie jak wysokie opady odnotowano przeważnie w I połowie września.

Gdyby w tab. 3.2 umieścić dobowe przyrosty stanu wody przekraczające nie 60 cm, a 50 cm - liczba ich w tab. 3.2 wzrosłaby do 60 (z obecnych 32). Podobnie jak w przypadku opadów (tab. 3.1) ograniczenie wzrostów do 60 cm i wyższych wydaje się więc uzasadnione.

W tym miesiącu głównymi przyczynami wzrostów stanu wody w rzekach były: opady deszczu, spływ wód w dół zlewni oraz praca urządzeń hydrotechnicznych.

We wrześniu nie odnotowano żadnych przekroczeń stanu alarmowego.

Nieliczne przekroczenia stanu ostrzegawczego w dorzeczu Wisły zanotowano na rzekach: Bobrza (Słowik: 13, 16 IX), Mławka (Szreńsk: 13-26 IX) i Iława (Dziarny: 1 IX).

W dorzeczu Odry przekroczenia stanu ostrzegawczego zanotowano na rzekach: Ślęza (Białobrzecze: 11 IX; Borów: 12 IX), Czarna Woda (Bukowna: 16-18 IX), Barycz (Odolanów: 15-19 IX), Grabia (Łask: 16-17 IX) i Prosna (Gorzów Śląski: 15 IX).

Przekroczenie stanu ostrzegawczego zanotowano również na uchodzącej do Zalewu Wiślanego rzece Bauda (Nowe Sadłuki: 16 IX).

Na rzekach w tym miesiącu obserwowano przeważnie stabilizację stanu wody. Pomimo dużej liczby wysokich opadów oraz znacznej wysokości wzrostów, które wystąpiły w I połowie września stan wody w dorzeczu Wisły w tym miesiącu na ogół układał się w strefie wody niskiej, tylko na górnej Wiśle i jej prawostronnych górskich dopływach - na granicy wody niskiej i średniej. Na rzekach dorzecza Odry notowano również stabilizację: na

odcinkach wyżynnych rzek - przeważnie na granicy wody niskiej i średniej, a na nizinnych - głównie w strefie wody niskiej. Nie zanotowano przekroczeń stanu alarmowego, wystąpiły tylko pojedyncze przekroczenia stanu ostrzegawczego. Na stacjach hydrologicznych obserwowano dużą liczbę wartości stanu wody niższych od dotychczas (do 2024 r.) obserwowanych (w dorzeczu Wisły wystąpiły one na 21, a w dorzeczu Odry na 7 stacjach).

Po suchym sierpniu wysokie opady z I połowy września były najczęściej szybko retencjonowane w ramach retencji powierzchniowej oraz w zbiornikach retencyjnych, dlatego we wrześniu nie zanotowano dużych zmian w klasyfikacji stanu wody w rzekach.

Ostatniego dnia września (30 IX) stan wody górnej Wisły do ujścia Raby znajdował się na pograniczu wody średniej i niskiej. Na pozostałej długości Wisły notowano stan wody niskiej, jedynie w strefie przyujściowej Wisły notowano stan wody średniej. Stan Narwi i Bugu tego dnia znajdował się w strefie wody niskiej. Odra powyżej Kanału Gliwickiego układała się w strefie wody niskiej, a poniżej Kanału Gliwickiego aż do ujścia Kaczawy - w strefie wody średniej, lokalnie na granicy wody średniej i niskiej. Poniżej ujścia Kaczawy niemal do końca odcinka granicznego stan Odry znajdował się w strefie wody średniej. Poniżej odcinka granicznego, oraz na bardzo krótkim odcinku granicznym powyżej, Odra układała się w strefie wody średniej. Stan Warty tego dnia układał się w strefie wody niskiej, tylko lokalnie w górnym biegu - na granicy wody niskiej i średniej.

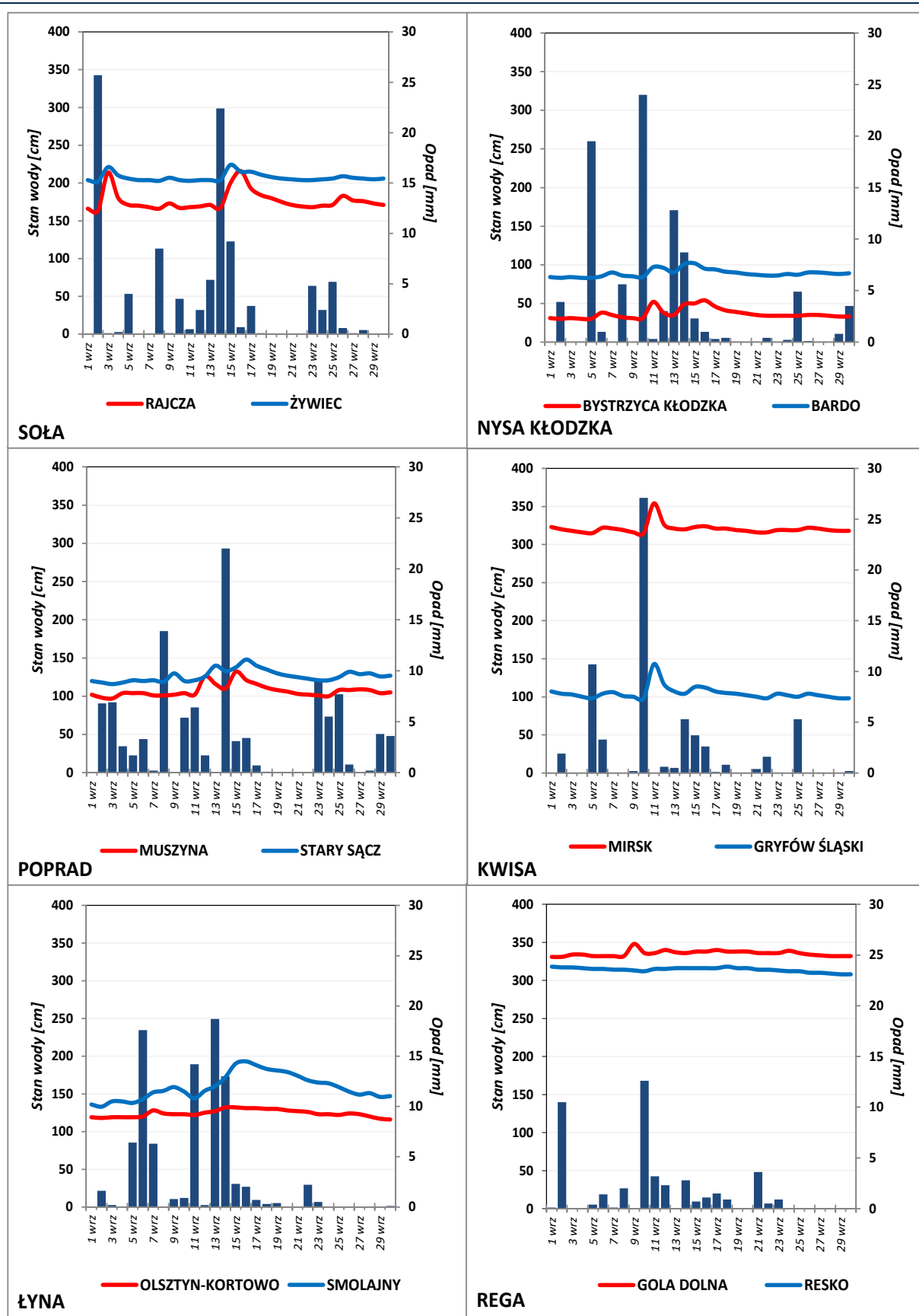
We wrześniu wartości stanu wody niższe od najniższej dotychczas obserwowanej lub równe wartości najniższej, do roku 2024, odnotowano na dwudziestu jeden stacjach hydrologicznych w dorzeczu Wisły oraz na siedmiu stacjach w dorzeczu Odry (tab. 3.3). Najniższy stan wody w odniesieniu do wartości najniższej dotychczas obserwowanej zanotowano w tym miesiącu w dorzeczu Wisły na stacji Warszawa-Nadwilanówka na Wiśle. W dniu 3 IX stan wody na tej stacji był o 23 cm niższy od najniższej wartości dotychczas (do roku 2024) zaobserwowanej na tej stacji. W poprzednim miesiącu – sierpniu wartości stanu wody niższe od najniższej dotychczas obserwowanej lub równe wartości najniższej obserwowanej, do roku 2024, odnotowano na dwudziestu jeden stacjach hydrologicznych w dorzeczu Wisły oraz na sześciu stacjach w dorzeczu Odry.

Tab. 3.3. Stacje hydrologiczne, na których stan wody we wrześniu 2025 był niższy od dotychczas obserwowanych wartości (do roku 2024)

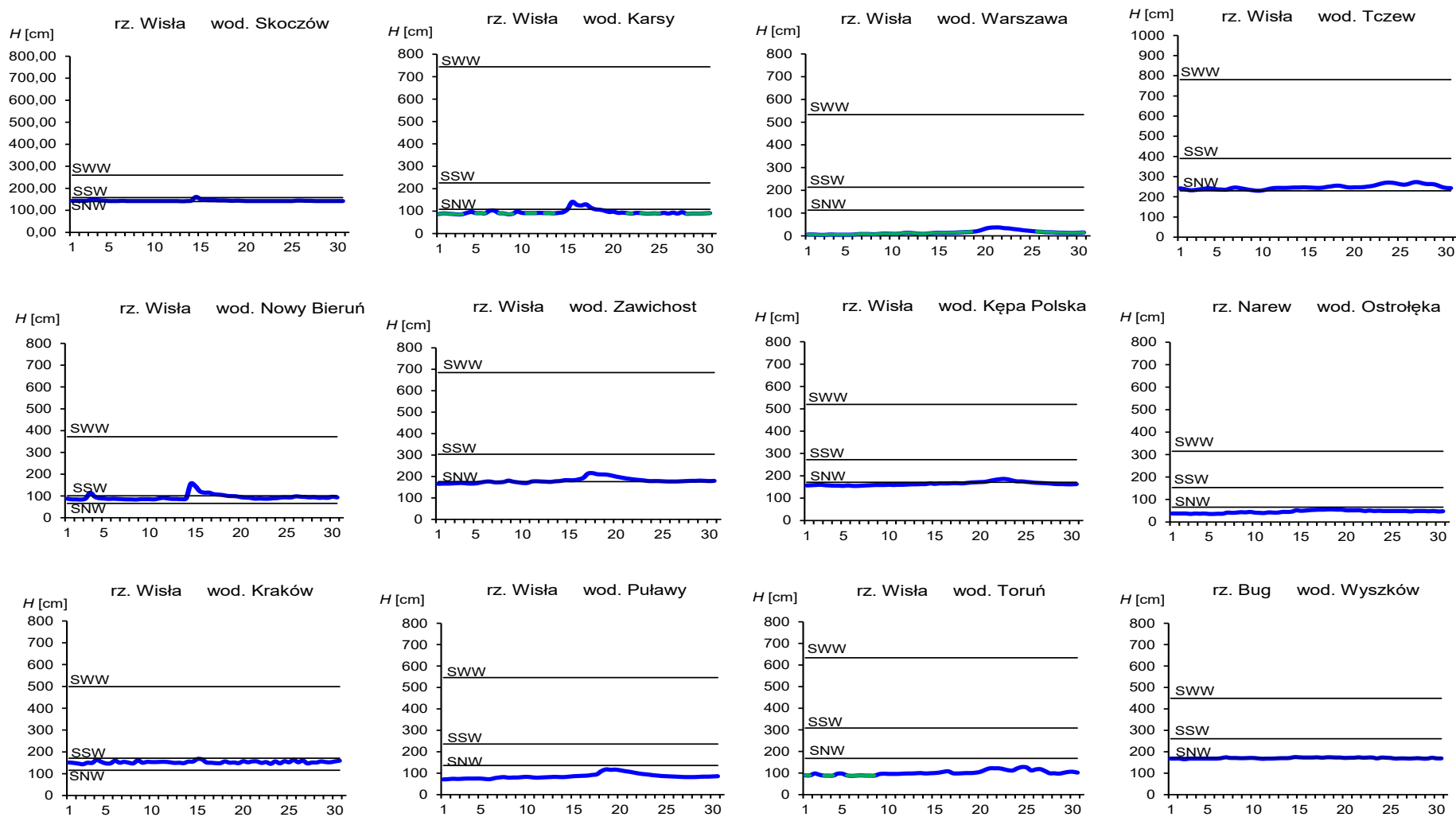
Lp.	Rzeka	Stacja hydrologiczna	$H_{\min \text{ abs.}}$ [cm]	Wrzesień 2025 $H_{\min}$ [cm]	ΔH^* [cm]	Data wystąpienia $H_{\min}$ (wrzesień 2025)
Dorzecze Wisły						
1	Wisła	Karsy	92	85	7	3
2	Wisła	Szczucin	72	70	2	3
3	Wisła	Koło	100	100	0	4
4	Wisła	Puławy-Azoty	73	71	2	1
5	Wisła	Warszawa-Nadwilanówka	55	32	23	3
6	Wisła	Warszawa-Bulwary	20	5	15	2, 3, 4, 5
7	Wisła	Modlin	214	193	21	5
8	Wisła	Toruń	90	87	3	6
9	Żylica	Łodygowice	349	346	3	2
10	Skawica	Skawica Dolna	59	58	1	8
11	Wieprzówka	Rudze	68	66	2	8
12	Kamienica	Nowy Sącz	68	68	0	23
13	Łososina	Jakubkowice	38	38	0	3, 23, 24
14	Wisłoka	Pustków	74	72	2	1, 2, 3, 5, 9, 10
15	San	Nisko	92	91	1	9, 10, 11
16	Pokrzywianka	Włochy	137	137	0	2
17	Wieprz	Trawniki	292	285	7	8, 9, 10, 11

Lp.	Rzeka	Stacja hydrologiczna	$H_{\min \text{ abs.}}$ [cm]	Wrzesień 2025 $H_{\min}$ [cm]	ΔH * [cm]	Data wystąpienia $H_{\min}$ (wrzesień 2025)
18	Wieprz	Kośmin	139	137	2	2, 3, 4, 5
19	Pilica	Przedbórz	189	187	2	1, 2, 3, 4, 6
20	Pilica	Nowe Miasto	34	33	1	1, 2
21	Liwiec	Łochów	102	102	0	1
Dorzecze Odry						
1	Złoty Potok	Jarnońtówek	61	60	1	21, 22, 27, 28, 29, 30
2	Nysa Kłodzka	Międzylesie	86	80	6	5
3	Ścinawka	Tłumaczów	98	98	0	2
4	Podgórna	Podgórzyn	51	51	0	4, 5, 9
5	Warta	Burzenin	61	57	4	5
6	Warta	Sieradz	140	136	4	6
7	Liswarta	Kule	74	74	0	5

* $\Delta H = H_{\min \text{ abs.}} - H_{\min} \text{ (wrzesień 2025)}$

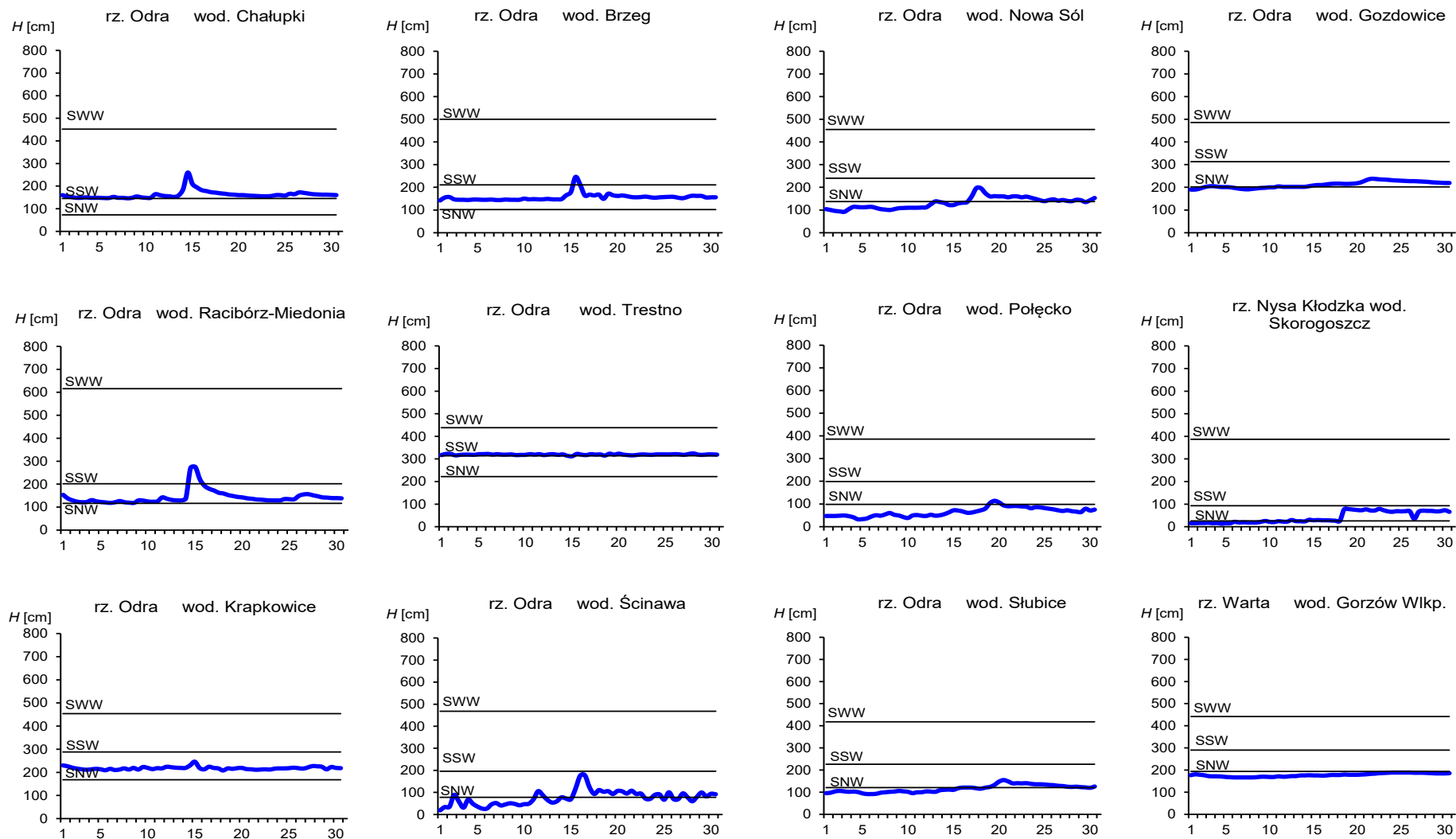

Rys. 3.1. Wysokość opadów średnich [mm] i przebieg stanu wody [cm] dla wybranych zlewni w Polsce we wrześniu 2025

Rys. 3.2. Hydrogramy stanu wody na Wiśle, Narwi i Bugu we wrześniu 2025

poniżej minimum
absolutnego

Rys. 3.3. Hydrogramy stanu wody na Odrze, Nysie Kłodzkiej i Warcie we wrześniu 2025

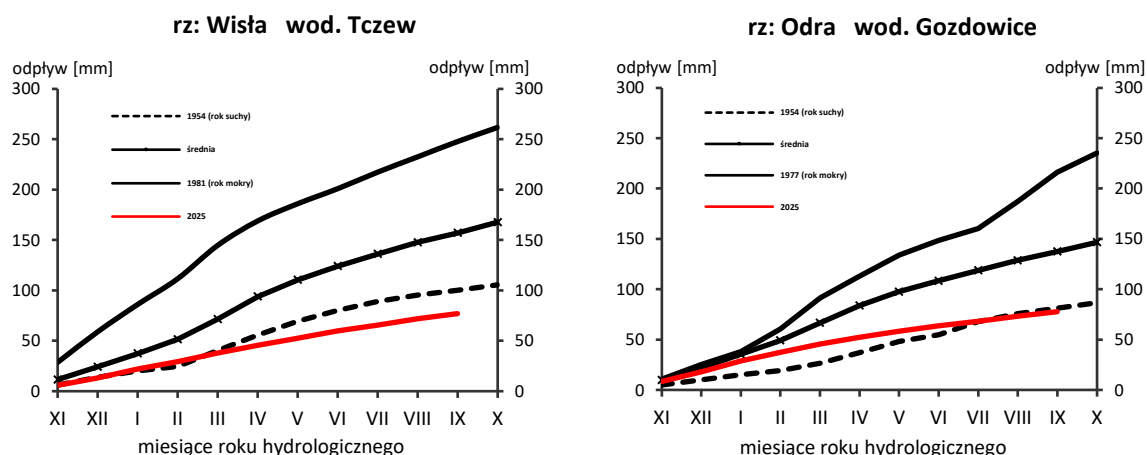
4. Odpływ rzeczny

We wrześniu wartości odpływu w przekrojach rzek dorzecza Wisły i Odry były wyraźnie niższe od normy.

Odpływ (tab. 4.1) w dorzeczu Wisły wynosił od 43,4% normy w Warszawie na Wiśle do 55,8% normy w Nowym Sączu na Dunajcu, a w dorzeczu Odry od 17,1% normy w Osetnie na Baryczy do 62,8% w Żaganiu na Bobrze. W rzekach Przymorza odpływ stanowił 69,2% odpływu normalnego w Resku na Redze, 68,3% w Słupsku na Słupi, a w Sępopolu na Łynie 116%.

W dorzeczu Wisły odpływ kształtował się od 0,80 SNQ w Warszawie na Wiśle oraz w Wyszku na Bugu do 1,95 SNQ w Nowym Sączu na Dunajcu, a w dorzeczu Odry od 0,80 SNQ w Gozdowicach na Odrze i w Sieradzu na Warcie do 1,73 SNQ w Raciborzu-Miedoni na Odrze i w Skorogoszczy na Nysie Kłodzkiej. W rzekach Przymorza odpływ wyniósł 1,01 SNQ w Resku na Redze, 1,12 SNQ w Słupsku na Słupi, a w Sępopolu na Łynie 2,17 SNQ. Odpływ Wisły do Bałtyku wyniósł we wrześniu 4,89 mm, tj. 51,7% normy, Odrę odpłynęło 4,53 mm, tj. 52,0% normy.

Odpływ rzeczny od początku roku hydrologicznego, tj. od 1 listopada 2024 do 30 września 2025 w dorzeczu Wisły zawierał się w granicach od 38,1% normy w Ostrołęce na Narwi do 58,9% w Końminie na Wieprzu, a w dorzeczu Odry od 47,3% normy w Poznaniu na Warcie do 62,1% w Nowym Drezdenku na Noteci. W przekrojach zamykających zlewnie: Wisły w Tczewie oraz Odry w Gozdowicach odpływ ten był równy odpowiednio: 48,9% i 56,6% odpływu normalnego, w rzekach Przymorza wynosił: 82,8% dla Regi, 85,7% dla Słupi, a dla Łyny 60,1% normy.

Rys. 4.1. Krzywe sumowe odpływu Wisły w Tczewie i Odry w Gozdowicach

Tab. 4.1. Odpływ we wrześniu 2025 w stosunku do wartości charakterystycznych z wielolecia 1951-2020, w wybranych profilach wodowskazowych

Lp	Rzeka	Przekrój	A [km ²]	Wartości średnie z okresu 1951 - 2020								Wrzesień 2025					
				$\overline{Q}_9$ [m ³ /s]	$\overline{H}_9$ [mm]	$\overline{V}_9$ [mln m ³]	$\overline{Q}_r$ [m ³ /s]	$\overline{H}_r$ [mm]	$\overline{V}_r$ [mln m ³]	$\Sigma \overline{k}$ [m ³ /s]	SNQ [m ³ /s]	Q [m ³ /s]	H [mm]	V [mln m ³]	n [%]	Q/SNQ	Σk
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	Wisła	Sandomierz	31 810	225	18,4	584	287	285	9 063	0,937	101	103	8,39	267	45,7	1,02	0,471
2	Wisła	Warszawa	84 945	419	12,8	1 087	564	210	17 801	0,935	228	182	5,55	472	43,4	0,80	0,459
3	Wisła	Tczew	193 923	709	9,47	1 836	1 032	168	32 539	0,939	417	366	4,89	949	51,7	0,88	0,459
4	Dunajec	Nowy Sącz	4 337	51,9	31,0	135	65,0	472	2 049	0,941	14,9	29,0	17,3	75,2	55,8	1,95	0,458
5	San	Przemyśl	3 688	31,9	22,5	82,8	52,0	445	1 641	0,947	10,3	14,8	10,4	38,4	46,3	1,43	0,472
6	Wieprz	Końmin	10 293	25,9	6,52	67,1	36,8	113	1 159	0,922	16,0	12,9	3,25	33,4	49,8	0,81	0,542
7	Pilica	Sulejów	3 927	16,7	11,0	43,4	22,0	177	695	0,928	8,98	7,89	5,21	20,5	47,1	0,88	0,505
8	Narew	Ostrołęka	21 921	66,5	7,86	172	108	156	3 411	0,937	42,7	35,3	4,17	91,5	53,1	0,83	0,357
9	Bug	Wyszków	38 394	86,2	5,82	223	152	125	4 799	0,944	52,3	41,9	2,83	109	48,6	0,80	0,416
10	Łyna	Sępól	3 640	16,4	11,7	42,5	24,5	212	773	0,932	8,74	19,0	13,5	49,2	116	2,17	0,560
11	Odra	Racibórz-Miedonia	6 729	46,5	17,9	121	64,3	302	2 029	0,943	15,4	26,7	10,3	69,2	57,4	1,73	0,520
12	Odra	Ścinawa	29 612	137	12,0	355	177	189	5 589	0,937	62,9	73,1	6,40	189	53,4	1,16	0,530
13	Odra	Nowa Sól	36 840	155	10,9	403	200	171	6 292	0,933	79,4	77,6	5,46	201	49,9	0,98	0,555
14	Odra	Gozdowice	109 810	369	8,72	958	512	147	16 141	0,938	241	192	4,53	498	52,0	0,80	0,531
15	Nysa Kł.	Skorogoszcz*	4 489	30,1	17,4	78,1	35,7	251	1 127	0,941	9,12	15,8	9,12	41,0	52,4	1,73	0,453
16	Barycz	Osetno	4 580	10,5	5,92	27,1	14,8	102	466	0,922	1,55	1,79	1,01	4,6	17,1	1,16	0,524
17	Bóbr	Żagań	4 255	25,6	15,6	66,4	37,2	276	1 174	0,945	11,5	16,1	9,81	41,7	62,8	1,41	0,538
18	Warta	Sieradz	8 156	31,8	10,1	82,5	44,3	171	1 396	0,934	21,0	16,9	5,37	43,8	53,1	0,80	0,492
19	Warta	Poznań	25 909	67,4	6,74	175	99,4	121	3 135	0,939	39,6	33,6	3,36	87,1	49,8	0,85	0,445
20	Noteć	N. Drezdenko	15 932	55,3	9,00	143	72,6	144	2 289	0,930	38,4	32,6	5,30	84,5	58,9	0,85	0,578
21	Rega	Resko	1 134	6,65	15,2	17,2	8,70	242	274	0,931	4,57	4,60	10,5	11,9	69,2	1,01	0,771
22	Słupia	Słupsk	1 452	14,0	25,0	36,3	15,6	338	491	0,919	8,52	9,57	17,1	24,8	68,3	1,12	0,787

* - Przepływ jest pod wpływem gospodarki wodnej w zbiorniku.

Objaśnienia do tab. 4.1.

$\bar{Q}_m$	przepływ średni miesięczny z wielolecia,
$\bar{H}_m$	odpływ miesięczny średni z wielolecia,
$\bar{V}_m$	odpływ miesięczny średni z wielolecia,
m	indeks miesiąca
$\bar{Q}_r$	przepływ średni roczny, z wielolecia,
$\bar{H}_r$	odpływ roczny średni z wielolecia,
$\bar{V}_r$	odpływ roczny średni z wielolecia,
r	indeks roku
$\sum \bar{k}$	wskaźnik sumarycznego odpływu od początku roku hydrologicznego (1 listopada) w stosunku do odpływu średniego rocznego będącego sumą odpływów średnich miesięcznych z wielolecia
SNQ	przepływ średni z minimalnych przepływów rocznych z wielolecia,
Q	przepływ średni miesięczny bieżącego roku,
H	odpływ miesięczny bieżącego roku,
V	odpływ miesięczny bieżącego roku,
n	procent w stosunku do wartości średniej z wielolecia $n = Q / \bar{Q} * 100\% = H / \bar{H} * 100\% = V / \bar{V} * 100\%$,
k	wskaźnik odpływu miesięcznego w stosunku do odpływu średniego rocznego $k = H / \bar{H}_r = V / \bar{V}_r$
$\sum k$	wskaźnik sumarycznego odpływu od początku roku hydrologicznego (1 listopada) do końca danego miesiąca w stosunku do odpływu średniego rocznego

5. Jeziora

Rys. 5.1. Lokalizacja jezior bazowych i bilansowych sieci limnologicznej

Tab. 5.1. Morfometria i zlewnie jezior

Lp.	Jezioro	Jezioro				Zlewnia	Powierzchnia zlewni jeziora ²⁾
		Powierzchnia ²⁾	Objętość ¹⁾	Głębokość średnia ¹⁾	Głębokość maksymalna ¹⁾		
		[km ²]	[mln m ³]	[m]	[m]		
1	Sławskie	8,3	43	5,2	12,3	Obrzyca – Odra	206,1
2	Powidzkie	10,7	131	12,7	45,4	Meszna – Warta	79,6
3	Komorze	3,9	49	11,8	34,7	Piława – Gwda	35,8
4	Sławianowskie	2,9	18	6,6	15,0	Głomia – Gwda	107,7
5	Ostrowite	3,6	36	9,4	28,5	Płociczna – Drawa	311,3
6	Morzycko	3,2	50	14,5	60,0	Słubia – Odra	60,6
7	Rajgrodzkie	14,6	143	9,4	52,0	Jędrzyna – Biebrza	742,8
8	Dejguny	7,7	93	12,0	45,0	Pisa – Narew	57,7
9	Bachotek	2,2	15	7,2	24,3	Skarlanka – Drwęca	233,4
10	Jasień	5,7	48	8,3	32,2	Łupawa	71,7
11	Raduńskie Górne	3,8	60	15,5	43,0	Radunia	73,6
12	Dadaj	9,7	121	12,3	39,8	Wadąg – Łyna	340,1

¹⁾ Atlas Jezior Polski (1996, 1997, 2000)

²⁾ Mapa Podziału Hydrograficznego (2010)

We wrześniu 2025 zanotowano spadek średniego (dla wszystkich kontrolowanych jezior) poziomu wody o 1,5 cm oraz spadek średniej (dla wszystkich jezior) temperatury wody mierzonej przy wodowskazach. W ośmiu jeziorach odnotowano obniżenie poziomu wody (maksymalne o 6 cm), a w czterech niewielki wzrost (maksymalny o 3 cm). Stan wody w monitorowanych jeziorach pozostawał najczęściej w strefie wody średniej (w pięciu jeziorach), w mniejszym stopniu w strefie wody niskiej (w czterech) oraz w wysokiej (w trzech). Największe przekroczenie stanu wody średniej zarejestrowano w Jez. Powidzkim (o 64 cm). W pozostałych jeziorach przekroczenia te były niskie (maksymalnie sięgały 12 cm).

Średni bieżący poziom wody w jeziorach, w porównaniu do wartości z wielolecia, zwiększył się w ciągu miesiąca tylko w niewielkim stopniu: we wrześniu był on wyższy o przeszło 3 cm, a w sierpniu o niemal 3 cm (w siedmiu jeziorach aktualny stan wody był wyższy od wieloletniego, a w pięciu był niższy).

Temperatura średnia dla jezior obniżyła o 2,0°C i wyniosła 18,6°C. Dla porównania: w minionych latach (od 2006) spadek miesięczny (sierpień – wrzesień) wyniósł blisko 4°C, a temperatura wynosiła ok. 17°C. We wrześniu nastąpiło wyraźne potwierdzenie odwrócenia tendencji zmian temperatury z wcześniejszej wzrostowej na spadkową: wszystkie temperatury średnie wody (oraz wszystkie temperatury charakterystyczne) wykazywały spadek. Największy spadek średniej temperatury wody nastąpił w Sławskim i Morzycku (po 2,4°C), a najmniejszy w Powidzkim (1,5°C). W poszczególnych jeziorach średnia temperatura wody wynosiła od 17,1°C (Raduńskie Górne) do 19,7°C (Morzycko). Ekstremalne dzienne temperatury wody zmierzono w tych samych jeziorach: Raduńskim Górnym (13,6°C; 30 IX) oraz w Morzycku (21,8°C; 5 IX). Jeziora położone na Niżu (19,1°C) były nieco cieplejsze od pomorskich i mazurskich (których temperatura oscylowała wokół 18°C).

Średnia dla wszystkich jezior przezroczystość wody mierzona widzialnością krążka Secchiego wyniosła 3,0 m i była niższa niż w sierpniu o 0,1 m (w sześciu jeziorach widzialność obniżyła się, w pięciu wzrosła, a w jednym pozostała bez zmiany). Najwyższą przezroczystość określono w Powidzkim (6,2 m), a najniższą w Sławianowskim (0,9 m); wysoką określono również w Bachotku (6,0 m).

We wrześniu w wodach kontrolowanych jezior głębokich obserwowano rozpoczęcie procesu zaniku letniej stratyfikacji termicznej. Temperatura wody obniżyła się o kilka stopni w epilimnionach (co było największą zmianą), w metalimnionach zmieniła się tylko w niewielkim zakresie, a w hipolimnionach praktycznie nie uległa zmianie. W wierzchniej warstwie wody (w epilimnionie) temperatura wody zazwyczaj wynosiła około 19°C, osiągając najwyższą wartość w Jez. Powidzkim (20,4°C). Miąższość tej warstwy wynosiła zwykle 6÷9 m, a swoje maksimum osiągnęła w czterech jeziorach: w Powidzkim, Rajgrodzkim, Dejgunach i w Dadaju (po 9 m). Z kolei w wodach leżących poniżej tj. w metalimnionie temperatura wody w ciągu miesiąca w pięciu jeziorach nieznacznie wzrosła (o ok. 0,5°C) i nie zmieniła się w pozostałych pięciu jeziorach. W strefie tej nadal miał miejsce duży spadek temperatury wody (na przestrzeni kilku metrów z około 19°C do około 9°C; a największy gradient spadku zmierzono w Morzycku: 4,5°C/m na dziesiątym metrze głębokości, choć zazwyczaj gradient spadku był dużo niższy: 0,5÷1°C/m). Miąższość metalimnionów wynosiła kilka metrów. Z kolei w hipolimnionach poszczególnych jezior temperatura wody praktycznie nie uległa zmianie i zazwyczaj zawierała się w przedziale od 6 do 8°C. Najniższą temperaturę zmierzono w Dejgunach (przy dnie 5,2°C), a najwyższą w górnych częściach hipolimnionów wielu jezior (około 9°C). Miąższość hipolimnionów w poszczególnych jeziorach zależna była od głębokości osiągając maksimum w najgłębszym Morzycku (przeszło 45 m). Średnia temperatura wody mierzona w całym pionie głębokościowym w głębozczkach jezior wyniosła 10,1°C i była

niewiele niższa od sierpniowej (o 0,2°C). Najwyższą jej wartość zmierzono w Bachotku (13,3°C), a najniższą w Morzycku (8,8°C).

Średnia, dla wszystkich głębokich jezior zawartość tlenu rozpuszczonego w całym pionie pomiarowym w ciągu miesiąca obniżyła się o 0,4 mgO₂/dm³ i wyniosła 2,3 mgO₂/dm³. W górnej warstwie termicznej jeziora tj. w epilimnionie, zmiana poziomu zawartości tlenu rozpuszczonego w wodzie w porównaniu do sierpnia była stosunkowo niewielka; natlenienie wynosiło zwykle 9÷10 mgO₂/dm³, a jego najwyższą wartość zarejestrowano w wodach Morzycka (11,3 mgO₂/dm³). Najniższe natlenienie w epilimnionie zmierzono w wodach Bachotka (6,7 mgO₂/dm³ na 7 m głębokości). Miąższość epilimnionu zwykle wynosiła: 6-7 metrów. Z kolei w metalimnionie zarejestrowano gwałtowny spadek natlenienia i zwykle na przestrzeni kilku metrów osiągało ono około 9 mgO₂/dm³. Natlenienie osiągało najniższą wartość w dolnej części metalimnionu (często było to zero lub niewiele powyżej zera). Największy gradient spadku natlenienia zmierzono w jez. Ostrowite, wynosił on 8,8 mgO₂/dm³/m (między 6 a 7 metrem głębokości); ale zazwyczaj gradient ten był dużo niższy i wynosił do 1 mgO₂/dm³/m. Spadek natlenienia był na tyle istotny, że w dolnej części niemal wszystkich głębokich jezior czyli w hipolimnionach zaobserwowano strefy beztlenowe lub posiadające niewielką ilość tlenu rozpuszczonego; największe z nich zanotowano w Rajgrodzkim i Raduńskim Górnym (obydwa po około 32 m), a najmniejszą określono w Dejgunach (do 5 m). W dwóch jeziorach (Dejguny i Komorze) wraz ze wzrostem głębokości zmierzono ponowny niewielki wzrost natlenienia wody. Największy wzrost stwierdzono w Dejgunach, gdzie natlenienie osiągnęło maksymalnie 3,3 mgO₂/dm³, a miąższość tej warstwy wynosiła około 12 m.

Temperatura wody oraz zawartość tlenu rozpuszczonego w wodzie jezior niestratyfikowanych termicznie (Sławskie, Sławianowskie) charakteryzowały się innym, typowym dla tego typu jezior rytmem zmian.

Tab. 5.2. Stan i temperatura wody jezior we wrześniu 2025

Lp	Jezioro	$\bar{H}_9$ (1986 – 2020)			H_9			Stan wody	ΔH			T_9			ΔT		
		NNW	SSW	WWW	NW	SW	WW		NW	SW	WW	NT	ST	WT	NT	ST	WT
		[cm]			[cm]				[cm]			[°C]			[°C]		
1	Sławskie	140	162	191	180	181	183	wysoki	6	2	0	15,5	19,2	21,4	-4,1	-2,4	-3,3
2	Powidzkie	409	449	499	382	385	387	niski	-4	-6	-8	15,8	19,2	21,4	-3,2	-1,5	-1,9
3	Komorze	116	125	137	114	115	116	niski	0	-2	-4	15,0	18,7	21,0	-3,8	-2,2	-2,1
4	Sławianowskie	148	188	226	180	183	185	niski	-1	-4	-7	14,9	18,6	21,6	-3,3	-1,8	-1,3
5	Ostrowite *)	83	94	111	99	101	103	średni	1	-3	-4	15,0	18,5	20,6	-4,1	-2,3	-2,4
6	Morzycko	148	182	221	195	197	198	średni	-1	-4	-9	16,4	19,7	21,8	-3,4	-2,4	-3,4
7	Rajgrodzkie	107	182	228	189	192	194	średni	0	2	2	15,3	18,4	20,9	-3,1	-2,2	-0,9
8	Dejguny	148	168	195		171		średni		3			17,5			-2,3	
9	Bachotek	162	242	296	275	278	281	wysoki	-3	-4	-7	15,5	19,1	21,6	-3,4	-1,9	-1,9
10	Jasień	124	136	148	130	131	132	niski	-2	-4	-6	14,6	18,9	21,4	-3,2	-1,6	-3,2
11	Raduńskie G.	477	490	506	486	489	492	średni	-1	-1	-2	13,6	17,1	20,2	-3,7	-2,1	-1,2
12	Dadaj	94	122	172	153	158	162	wysoki	0	3	5	15,3	18,1	20,8	-2,6	-1,8	-1,2

*) Ostrowite – wielolecie 2005 – 2020

**) Dejguny – pomiary ekspedycyjne

gdzie:

$\bar{H}_m$ - stany charakterystyczne wody w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

H_m - stany charakterystyczne wody w danym miesiącu

ΔH - zmiany stanów charakterystycznych wody w stosunku do poprzedniego miesiąca

T_m - temperatury charakterystyczne wody w danym miesiącu

ΔT - zmiany temperatur charakterystycznych wody w stosunku do poprzedniego miesiąca

NNW- najniższy stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

SSW- średni stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

WWW- najwyższy stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

NW- najniższy stan w danym miesiącu

SW- średni stan w danym miesiącu

WW- najwyższy stan w danym miesiącu

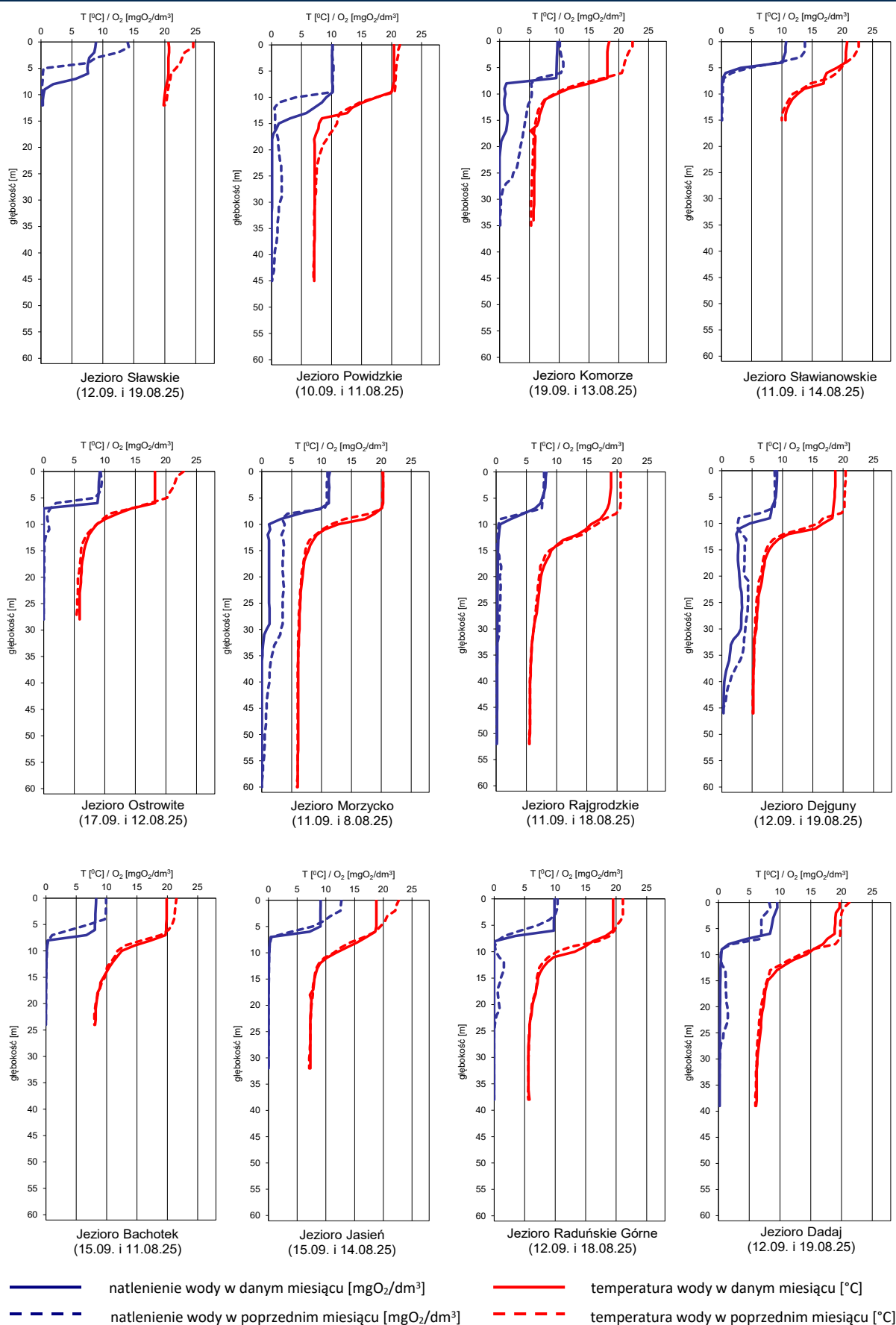
NT - najniższa temperatura wody w danym miesiącu

ST - średnia temperatura wody w danym miesiącu

WT- najwyższa temperatura wody w danym miesiącu

Tab. 5.3. Przezroczystość wody [m]

Lp	Jezioro	Maj 2025	Czerwiec 2025	Lipiec 2025	Sierpień 2025	Wrzesień 2025
1	Sławskie	2,8	1,5	1,4	1,4	1,2
2	Powidzkie	5,8	7,0	4,6	4,1	6,2
3	Komorze	5,8	5,9	4,4	5,1	3,5
4	Sławianowskie	3,4	2,6	2,5	2,1	0,9
5	Ostrowite	4,8	3,5	1,4	4,5	1,4
6	Morzycko	9,2	5,8	2,7	4,0	3,0
7	Rajgrodzkie	2,3	3,3	1,8	4,0	2,5
8	Dejguny	3,2	4,0	4,0	3,8	5,0
9	Bachotek	4,8	3,0	2,3	2,6	6,0
10	Jasień	3,5	4,5	2,7	2,2	2,6
11	Raduńskie Górne	3,5	4,0	3,1	1,6	2,0
12	Dadaj	1,7	2,9	2,1	1,8	1,8

Rys. 5.2. Natlenienie i temperatura wody jezior bilansowych

6. Parowanie z powierzchni wody

Rys. 6.1. Lokalizacja stacji ewaporometrycznych

6.1. Parowanie z powierzchni zbiorników ewaporometrycznych zlokalizowanych na lądzie

We wrześniu sumy miesięczne parowania z basenów 20 m² na wszystkich stacjach ewaporometrycznych przekraczały średnie z wielolecia i zawierały się w zakresie od 56 mm w Borucinie do 75 mm w Sulejowie. Największe odchylenie od średniej z wielolecia zanotowano w Radzynie (+19%) i Sulejowie (+19%), najmniejsze we Włodawie (+3%).

Tab. 6.1. Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody - basen 20 m² wrzesień 2025

Stacja	1981 – 2024			wrzesień 2025					
	Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma	Odchylenie od śr. wieloletniej	
	mm			mm				mm	%
BORUCINO	66	32	48	20	19	17	56	8	17
KŁODZKO a) *)	84	42	61	25	25	21	71	10	16
PIŁA	89	39	59	21	21	25	67	8	14
RADZYŃ	91	38	59	22	18	30	70	11	19
SULEJÓW*)	95	38	63	20	23	32	75	12	19
WŁODAWA*)	102	44	66	25	19	24	68	2	3

a) Wartości max., min. i średnie obliczono dla okresu 1993-2024

*) Stacje włączone do sieci synoptycznej WMO

W tabeli 6.1 podano sumy miesięczne parowania z ewaporometru 20 m². Zgodnie z zaleceniami WMO parowanie zmierzone tym ewaporometrem charakteryzuje średnie wieloletnie, sezonowe, straty wody na parowanie z jezior i zbiorników wodnych średniej wielkości o głębokości średniej w granicach 1,5-5 m i powierzchni zwierciadła wody do 1 km², o naturalnym reżimie termicznym. W celu uzyskania zbliżonych do rzeczywistych miesięcznych wartości parowania z jezior położonych w podobnych warunkach klimatycznych jak przedstawione w tab. 6.1 stacje ewaporometryczne, zmierzone wartości parowania w poszczególnych miesiącach wymagają skorygowania współczynnikami przeliczeniowymi [R], których wartość zależy od parametrów morfometrycznych badanego jeziora lub zbiornika wodnego.

Tab. 6.2. Przybliżone wartości współczynnika [R] dla zbiorników o różnej głębokości i powierzchni do 5 km²

Obiekt wodny	Głębokość [m]	Wartości współczynnika R						
		V	VI	VII	VIII	IX	X	V-X
Głęboki	$h_{sr} \geq 15$ m	0,61	0,89	0,97	1,05	1,25	1,47	0,96
Płytki	$h_{sr} \leq 5$ m	1,01	1,12	1,14	1,17	1,31	1,41	1,15
Stawy rybne	$h_{sr} \geq 1,5-3,0$ m	1,21	1,29	1,24	1,20	1,13	1,00	1,20

W tabeli 6.3 prezentujemy sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody w ewaporometrach GGI-3000 (12 stacji). Regułą jest, iż tego typu ewaporometry notują wyższe wartości parowania w stosunku do basenu 20 m² (w tym miesiącu jedynie w Kłodzku wartość parowania z basenu 20 m² była wyższa niż z ewaporometru GGI-3000). We wrześniu na większości stacji parowanie w ewaporometrach GGI-3000 osiągnęło wartości zbliżone do średnich z wielolecia (od 49 mm w Zakopanem do 98 mm we Włodawie). Największe odchylenie od średniej sumy z wielolecia zanotowano na stacji w Łebie (+25%), Suwałkach (-21%, dopiero drugi rok pomiarów na tej stacji), Mławie (-15%) i Borucinie (+13%).

Tab. 6.3. Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody-ewaporometr GGI-3000 - wrzesień 2025

Stacja	2010-2024			wrzesień 2025					
	Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma	Odchylenie od śr. wieloletniej	
	mm			mm				mm	%
BORUCINO	72	43	55	24	18	20	62	7	13
JARCZEW	128	49	85	40	22	28	90	5	6
KŁODZKO	96	51	70	26	21	20	67	-3	-4
PIŁA	119	47	74	28	22	27	77	3	4
RADZYŃ	108	50	79	26	21	33	80	1	1
SANDOMIERZ	91	60	73	27	21	23	71	-2	-3
SULEJÓW	121	56	80	28	24	32	84	4	5
WŁODAWA	136	71	94	46	23	29	98	4	4
ZAKOPANE	69	36	52	17	16	16	49	-3	-6
ŁEBA ^{a)}	79	48	61	28	23	25	76	15	25
SUWAŁKI ^{b)}	86	86	86	23	23	22	68	-18	-21
MŁAWA ^{c)}	116	45	79	24	20	23	67	-12	-15

^{a)} Wartości max., min. i średnie obliczono dla okresu 2011-2024

^{b)} Stacja ewaporometryczna od 2024 roku

^{c)} Stacja ewaporometryczna od 2016 roku

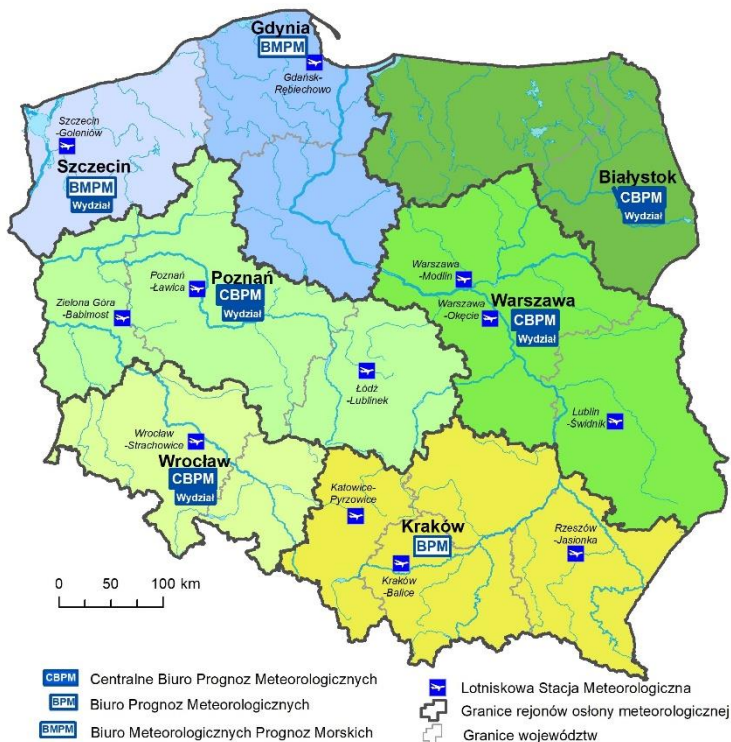
6.2. Parowanie z powierzchni jezior

W tabeli 6.4 przedstawione zostały wyniki zmierzonego parowania w ewaporometrze GGI-3000 na czterech posterunkach pływających (tratwach), zredukowane wzorem. We wrześniu sumy miesięczne parowania na stacjach jeziornych mieściły się w zakresie od 75 mm na posterunku Rajgród do 86 mm na posterunkach w Radzynie i Buntowie. Największe odchylenie od średniej z wielolecia zanotowano w Rajgrodzie (-19%), Radzynie (-12%) i Buntowie (+10%).

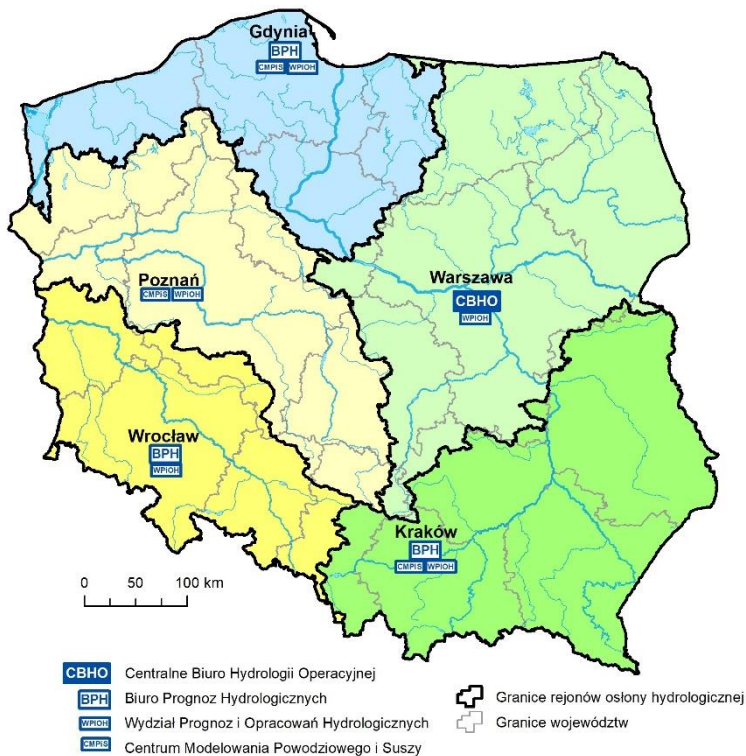
Tab. 6.4. Sumy dekadowe i miesięczne parowania (rzeczywistego) z powierzchni jezior – wrzesień 2025

Jezioro	Posterunek	2019-2024			wrzesień 2025					
		Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma	Odchylenie od śr. wieloletniej	
		mm			mm				mm	%
Sławskie	Radzyń	112	85	98	24	27	35	86	-12	-12
Sławianowskie	Buntowo	98	61	78	31	24	31	86	8	10
Rajgrodzkie	Rajgród	134	73	93	19	25	31	75	-18	-19
Raduńskie Górne	Borucino	83	61	75	20	30	26	76	1	1

Rejony osłony meteorologicznej Polski

Rejony osłony hydrologicznej Polski

***Rozpowszechnianie powyższych danych
wyłącznie
z podaniem IMGW-PIB jako źródła informacji***

**INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY**

01-673 Warszawa, ul. Podleśna 61

Internet: <http://www.imgw.pl>

e-mail: biuletyn@imgw.pl